

Stop violating our rights

The 5th issue of the newspaper "Migratory Birds" is devoted to November 20th, International Children's Rights Day, and discusses some of those rights from a different angle: our aim is to show how the right to freedom of children and teenagers is being violated and devalued.

This time, our team of teenage journalists sat around a table with the International Convention on the Rights of the Child in front of us in five languages, Farsi, Dari, Arabic, English and Greek, to ensure that everyone could read and understand it. We researched, studied and made comparisons over several days. We discussed, agreed but also disagreed about the articles of the Convention and to what extent these are being adhered to in various countries.

And so we write without fear or hesitation, referring to articles 12, 13 and 14 of the Convention, according to which children have the right to state their views freely, to seek, receive and impart ideas, and to think and express themselves freely either orally or in writing.

We write about things that concern us: how an unaccompanied minor feels in a foreign country, all alone, without his family; why a 14 year-old is forced to fight; why a child is forced into marriage; why a child is not asked before his or her photograph is published.

Forever hoping for a world free from injustice, the team of «Migratory Birds» would like to wish you: «Happy Reading».

Read the full English edition of "Migratory Birds" online at www.dpd.gr

توقفوا عن التعدي على حقوقنا

العدد الخامس من جريدة «طيور مهاجرة» مكرس إلى العشرين من نوفمبر، اليوم العالمي لحقوق الطفل و يقدم على وجه الخصوص حقوق من منظور مختلف. وهي التعدي وعدم إعطاء الأهمية للحريات في عمرا الطفولة والمراهقة. هذه المرة المجموعة الصحفية الشبابية جلست حول الطاولة وأمامها المعاهدة الدولية لحقوق الطفل بخمسة لغات، بالغات الفارسية، الدارسية، العربية، الإنجليزية واليونانية، حيث يكون بمستطاع الجميع أن يقرأها ويفهمها. بحثت، درست وقارنت لأيام. ناقشت، وافقت وتعارضت بالنسبة لمواد الاتفاقية ومن حيث كم تطبق هذه أو لا في الدول المختلفة.

تكتب، بدون خوف أو تردد، معتمدة على المواد 12، 13 و 14 من المعاهدة، التي وفقا لها للاطفال الحق في التعبير بحرية عن آرائهم، أن يبيحوا بأن يتعلموا وأن يفتكروا أفكار، أن يعبروا ويفكروا بحرية من خلال الكلام المكتوب أو الشفوي. تكتب وتتساءل كيف يشعر إنسان غير بالغ، وحيد، بدون أسرة في بلد أجنبية. كيف أن شاب صغير بعمر ال 14 عام يجب أن يحارب. لأي سبب يجبر طفل على الزواج. لأي سبب لا يسأل طفل قبل أن تنشر صورته.

أملين في عالم دون ظلم، مجموعة «الطيور المهاجرة» تمنى للجميع قراءة سعيدة!

روکین ہمارے حقوق کی خلاف ورزی

اخبار "مهاجر پرندے" کا پانچواں ایڈیشن بچوں کے حقوق کے عالمی دن 20 نومبر کے لیے وقف ہے۔ بچوں کے مخصوص حقوق کو ایک مختلف نقطہ نظر سے پیش کیا جاتا ہے۔ بچوں اور نوجوانوں کی آزادی کی خلاف ورزی کے تسلسل کا خاتمہ۔ اس دفعہ نوجوان لڑکیوں کی صحافی ٹیم پانچ زبانوں فارسی، اردو، عربی، انگریزی اور یونانی میں بچوں کے حقوق لے کر بین الاقوامی کنونشن کی میز پر بیٹھ گئی تاکہ ہر کوئی اسے پڑھ اور سمجھ سکے۔ اس دن کیلئے تحقیق کریں مطالعہ اور موازنہ کریں۔ اور بات چیت کی کہ کنونشن کے مختلف ممالک نے عملدرآمد کیا گیا یا نہیں۔ وہ لکھتے ہیں کہ بچوں کو آزادانہ طور پر اپنے خیالات، بات چیت، خود کا اظہار اور اپنی رائے کا اظہار کرنے کا حق حاصل ہے۔ 12، 13، اور 14 کے معاہدے کے مطابق انہیں بغیر کسی ڈر اور بچکچاہٹ کے لکھنے اور آزادی سے سوچنے کا حق، سیکھنے اور معلومات حاصل کرنے کا حق حاصل ہے۔ وہ لکھتے ہیں کہ وہ فکر مند ہیں۔ ایک کم عمر کسی غیر ملک میں اپنے والدین کے بغیر کیسے اکیلا محسوس کرتا ہے۔ کس طرح ایک جوان آدمی 14 سال کی عمر سے لڑنے پر مجبور ہے۔ ایک بچے کی تصویر شائع کرنے سے پہلے اسے کیوں نہیں کہا جاتا۔

مهاجر پرندے کی ٹیم عوام سے امید کرتی ہے سب سے پڑھنے کی بغیر ناانصافی کے۔

Με κείμενα
σε ελληνικά, φαρσί,
ούρντον και αραβικά!
With texts in greek,
english, arabic, farsi
& urdu language!

STOP στην καταπάτηση των δικαιωμάτων μας

Το 5ο φύλλο της εφημερίδας «Αποδημητικά Πουλιά» είναι αφιερωμένο στην 20ή Νοεμβρίου, την Παγκόσμια Ημέρα των Δικαιωμάτων του Παιδιού, και παρουσιάζει τα συγκεκριμένα δικαιώματα από διαφορετική σκοπιά: αυτήν της καταπάτησης και υποβάθμισης των ελευθεριών της παιδικής και εφηβικής ηλικίας.

Αυτή τη φορά η εφηβική δημοσιογραφική ομάδα κάθισε γύρω από το τραπέζι έχοντας μπροστά της τη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού σε πέντε γλώσσες. Στα φαρσί, νταρί, αραβικά, αγγλικά και ελληνικά, ώστε όλοι να μπορούν να τη διαβάσουν και να την κατανοήσουν. Ερεύνησε, μελέτησε και συνέκρινε για μέρες. Συζήτησε, συμφώνησε και διαφώνησε ως προς τα άρθρα της Σύμβασης και κατά πόσον αυτά εφαρμόζονται ή όχι στις διάφορες χώρες.

Γράφει, λοιπόν, χωρίς φόβο και δισταγμό, βασισμένη στα άρθρα 12, 13 και 14 της Σύμβασης, σύμφωνα με τα οποία τα παιδιά έχουν το δικαίωμα να εκφράζουν ελεύθερα τις απόψεις τους, να αναζητούν, να μαθαίνουν και να μεταδίδουν ιδέες, να εκφράζονται και να σκέφτονται ελεύθερα μέσα από τον γραπτό ή τον προφορικό λόγο.

Γράφει και προβληματίζεται για το πώς νιώθει ένας ανήλικος, μόνος, χωρίς οικογένεια σε μια ξένη χώρα - πώς ένας νέος μόλις 14 ετών αναγκάζεται να πολεμήσει- γιατί ένα παιδί υποχρεώνεται να παντρευτεί- γιατί ένα παιδί δεν ερωτάται πριν δημοσιευτεί η φωτογραφία του.

Ελπίζοντας σε έναν κόσμο χωρίς αδικία, η ομάδα των «Αποδημητικών Πουλιών» εύχεται σε όλους καλή ανάγνωση!

توقف در پایمال کردن حقوق ما

چاپ پنجم روزنامه "پرندگان مهاجر" تعلق دارد به بیست نوامبر مصادف با روز جهانی حقوق کودکان، حقوق تعیین شده با هدفی متفاوت. پایمال کردن و تخریب آزادی کودکان و نوجوانان

این بار روزنامه نگاران نوجوان ما به دور میزی نشسته اند و با داشتن قرارداد جهانی حقوق کودکان به پنج زبان مختلف در رویه روی خود، به زبان فارسی، دری، عربی، انگلیسی، و یونانی به صورتی که همه بتوانند این قوانین را بخوانند و درک کنند روزها تحقیق کردند، مطالعه کردند و مقایسه کردند بحث کردند، موافقت کردند، مخالفت کردند در رابطه با ماده‌های قرارداد تا بدانند این قوانین در کشورها پیمان مورد عمل قرار میگیرند.

پس بدون ترس و شک و تردید می‌نویسند با نظر به ماده‌های دوازده، سیزده، و چهارده قرارداد، موافق با این که تمامی بچه‌ها حق دارند، با آزادی افکارشان را بیان کنند، جستجو جو کنند، یاد بگیرند و ایده‌هایشان را با دیگران قسمت کنند، به صورت نوشتاری و گفتاری بیان کنند و فکر کنند. مشکلات را می‌نویسند با موضوع چه احساسی دارد یک فرد زیر سن، تنها، بدون خانواده، در یک کشور خارجی، با موضوع چطور یک نوجوان چهارده ساله مجبور میشود تا بجنگد، با موضوع چرا کودکی مجبور است تا ازدواج کند، با موضوع چرا بدون این که از کودکی سوال کنید عکس‌هایش را پخش می‌کنید گروه روزنامه "پرندگان مهاجر" برای همه لذت از خواندن این روزنامه را آرزو می‌کند، به امید جهانی با عدالت.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «Αποδημητικά Πουλιά» δημιουργήθηκε από το Δίκτυο για τα Δικαιώματα του Παιδιού με την υποστήριξη της UNICEF και χρηματοδότηση της Πολιτικής Προστασίας και Ανθρωπιστικής Βοήθειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η έκδοση του παρόντος φύλλου δημιουργήθηκε και με την υποστήριξη του Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ - Παράρτημα Ελλάδας, που χρηματοδοτείται από το γερμανικό Υπουργείο Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης.

این جريدة «طيور مهاجرة» أسست من قبل شبكة حقوق الطفل بالدعم من اليونيسيف والدعم المالي من الحماية المدنية والمساعدة الإنسانية للمفوضية الأوروبية. ان اصدار هذا العدد تم بالدعم من مؤسسة روزا لوكسمبورغ- قسم اليونان، التي تمول من وزارة التطوير الاقتصادي والتعاون المشترك الألمانية.

روزنامه "پرندگان مهاجر" از شبکه دیکتو " برای حقوق کودکان" آغاز به فعالیت کرد با حمایت یونیسف و حمایت مالی کمک های انسان دوستانه هیئت مدیره اروپا. چاپ و پخش روزنامه با حمایت موسسه " روزا لوكزو بورگ - بخش یونان" فعال شد، به همراه همکاری کمک های مالی وزارت اقتصاد آلمان.

اخبار "مهاجر پرندے" شائع کیا جاتا ہے۔ بچوں کے حقوق کے نیٹ ورک کی طرف سے، اور یورپین کمیشن کی فنڈنگ اور یونانی آئی سی ایف کے تعاون سے۔ شہری تحفظ اور انسانی حقوق کی امداد موجودا ایڈیشن کی مزید حمایت روزا لکسمبرگ سٹفتنگ کی طرف سے کی ہے۔ جرمن اقتصادی تعاون کے یونان میں دفتر کی طرف سے فنڈ

The newspaper "Migratory Birds" is produced by the Network for Children's Rights, and supported by UNICEF with funding by the European Commission- Civil Protection and Humanitarian Aid Operations. The present edition is further supported by the Rosa Luxemburg Stiftung - Office in Greece, funded by the German Ministry of Economic Cooperation.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΟΠΩΙΩΝ ΓΡΑΦΟΥΝ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΟΥΝ ΤΑ «ΑΠΟΔΗΜΗΤΙΚΑ ΠΟΥΛΙΑ»

Η Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού

مواد معاهدة حقوق الطفل،
التي على أساسها
الطيور المهاجرة تكتب
وتبحث.

المادة 12
١. يتكفل الدول الأطراف في هذه الاتفاقية للطفل القادر على تكوين آرائه الخاصة حق التعبير عن تلك الآراء بحرية في جميع المسائل التي تمس الطفل، وتولي آراء الطفل الاعتبار الواجب وفقا لسن الطفل ونضجه.
٢. ولهذا الغرض، تتاح للطفل، بوجه خاص، فرصة الاستماع إليه في أي إجراءات قضائية وإدارية تمس الطفل، إما مباشرة، أو من خلال ممثل أو هيئة ملائمة، بطريقة تتفق مع القواعد الإجرائية للقانون الوطني.

المادة 13
١. يكون للطفل الحق في حرية التعبير، ويشمل هذا الحق حرية طلب جميع أنواع المعلومات والأفكار وتلقيها وإذاعتها، دون أي اعتبار للحدود، سواء بالقول أو الكتابة أو الطباع، أو الفن، أو أية وسيلة أخرى يختارها الطفل.
٢. يجوز إخضاع ممارسة هذا الحق لبعض القيود، بشرط أن ينص القانون عليها وأن تكون لازمة لتأمين ما يلي:
(أ) احترام حقوق الغير أو سمعتهم، أو،
(ب) حماية الأمن الوطني أو النظام العام، أو الصحة العامة أو الآداب العامة.

المادة 14
١. تحترم الدول الأطراف حق الطفل في حرية الفكر والوجدان والدين.
٢. تحترم الدول الأطراف حقوق وواجبات الوالدين وكذلك، تبعا للحالة، الأوصياء القانونيين عليه، في توجيه الطفل في ممارسة حقه بطريقة تتسم مع فترات الطفل المتطورة.
٣. يجوز أن يخضع الإجهار بالدين أو المعتقدات إلا للقيود التي ينص عليها القانون والالزام لحماية السلامة العامة أو الصحة أو الآداب العامة أو الحقوق والحريات الأساسية للآخرين.

المادة 15
١. تعترف الدول الأطراف بحق الطفل في حرية تكوين الجمعيات وفي حرية الاجتماع السلمي.
٢. لا يجوز تقييد ممارسة هذه الحقوق بأية قيود غير القيود المفروضة طبقا للقانون والتي تقتضيها الضرورة في مجتمع ديمقراطي لصيانة الأمن الوطني أو السلامة العامة أو الصحة العامة، أو النظام العام، أو لحماية الصحة العامة أو الآداب العامة أو لحماية حقوق الغير وحرياتهم.

ماده هایی از قرارداد

جهانی حقوق کودکان

پیش زمینه نوشتاری

روزنامه پرندگان مهاجر

ماده 12

از سوی حکومت‌های امضاکننده این پیمان نامه، حق طفلی که که توانایی ساختن نظر شخصی خودش را دارد، به رسمیت شناخته میشود. طفل در تمامی امور مربوط به خود، آزادی بیان و اظهار عقیده شخصی را که مطابق سن و رشد اوست. برای این منظور، به طفل امکان داده میشود که در دادگاهها و در تمام مراحل قانونی، مستقیم یا با کمک وکیل و یا نهاد مسوول و مناسب دیگر، مطابق قوانین موجود، محاکمه شود

ماده 13

طفل حق آزادی بیان دارد و این حق در پیوند با آزادی آگاهی است که طفل بدون ترس از محدودیتهای حکومتی، دانستیها و افکار متنوع خود را در قالب کلمات، دست نویس یا چاپ، کارهای هنری یا هر طریق و یا هر وسیله ای انتخابی دیگر، بیان کرده، دریافت نموده و یا به دیگران بدهد. اجرای این حق میتواند از طرف قوانین دیگری که لازم هستند، محدود شود: الف بخاطر حفظ حقوق یا شهرت فردی دیگر. ب بخاطر حفظ امنیت ملی، نظم عمومی، خلق و عفت عمومی و یا سلمتی جامعه

ماده 14

حکومتها به حق طفل برای آزادی افکار، وجدان و مذهب توجه میکنند. حکومتها توجه به حقوق و وظایف والدین یا سرپرست طفل دارند که نقش راهنمایی خود را در رابطه با اجرای این حق در مراحل مختلف سنی طفل، ایفا کنند

آزادی مذهب و جهان بینی تنها در شرایط قانونی تعیین شده قابل تحدید است که آنها بخاطر حفظ 3 امنیت ملی، نگهداری نظم اجتماعی، حفظ سلمتی و یا عفت عمومی و یا وقتی منافی حقوق اولیه و آزادی دیگری باشد.

ماده 15

حکومتها حق طفل برای شرکت در اجتماعات را به رسمیت می شناسند. اجرای این حق نباید با امنیت ملی و نظم عمومی مبادرت داشته و منافی اخلاق عمومی و یا برخلاف حقوق اولیه و آزادی دیگری باشد

ARTICLE 12 1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη εγγυώνται στο παιδί που έχει ικανότητα διάκρισης το δικαίωμα ελεύθερης έκφρασης της γνώμης του σχετικά με οποιοδήποτε θέμα που το αφορά, λαμβάνοντας υπόψη τις απόψεις του παιδιού ανάλογα με την ηλικία του και τον βαθμό ωριμότητάς του.

2. Για τον σκοπό αυτό θα πρέπει ιδίως να δίνεται στο παιδί η δυνατότητα να ακούγεται σε οποιαδήποτε διοικητική ή δικαστική διαδικασία που το αφορά, είτε άμεσα είτε μέσω ενός εκπροσώπου ή ενός αρμόδιου οργανισμού, κατά τρόπο συμβατό με τους διαδικαστικούς κανόνες της εθνικής νομοθεσίας.

ARTICLE 13 1. Το παιδί έχει το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης. Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει την ελευθερία αναζήτησης, λήψης και διάδοσης πληροφοριών και ιδεών οποιουδήποτε είδους, ανεξαρτήτως συνόρων, υπό μορφή προφορική, γραπτή ή τυπωμένη, ή καλλιτεχνική ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο της επιλογής του.

2. Η άσκηση του δικαιώματος αυτού μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μόνο των περιορισμών που ορίζονται από τον νόμο και που είναι αναγκαίοι:

- A)** Για τον σεβασμό των δικαιωμάτων και της υπόληψης των άλλων ή
- B)** Για τη διαφύλαξη της εθνικής ασφάλειας, της δημόσιας τάξης, της δημόσιας υγείας και των

δημόσιων ηθών.

ARTICLE 14 1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη σέβονται το δικαίωμα του παιδιού για ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη σέβονται το δικαίωμα και το καθήκον των γονέων ή, κατά περίπτωση, των νομίμων εκπροσώπων του παιδιού να το καθοδηγούν στην άσκηση του παραπάνω δικαιώματος κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στην ανάπτυξη των ικανοτήτων του.

3. Η ελευθερία της δήλωσης της θρησκείας του ή των πεποιθήσεών του μπορεί να υπόκειται μόνο στους περιορισμούς που ορίζονται από τον νόμο και που είναι αναγκαίοι για τη διαφύλαξη της δημόσιας ασφάλειας, της δημόσιας τάξης, της δημόσιας υγείας και των δημόσιων ηθών, ή των ελευθεριών των θεμελιωδών δικαιωμάτων των άλλων.

ARTICLE 15 1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν τα δικαιώματα του παιδιού στην ελευθερία του να συνεταιρίζεται και να συνέρχεται ειρηνικά.

2. Δεν τίθενται περιορισμοί για την άσκηση των δικαιωμάτων αυτών, εκτός από αυτούς που ορίζει ο νόμος και που είναι αναγκαίοι σε μια δημοκρατική κοινωνία, προς το συμφέρον της εθνικής ασφάλειας, της δημόσιας ασφάλειας ή της δημόσιας τάξης ή για την προστασία της δημόσιας υγείας ή των δημόσιων ηθών, ή των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των άλλων.

The articles of the Convention on the Rights of the Child, under which the 'Migratory Birds' have prepared their articles

ARTICLE 12

1. States Parties shall assure to the child who is capable of forming his or her own views the right to express those views freely in all matters affecting the child, the views of the child being given due weight in accordance with the age and maturity of the child.

2. For this purpose, the child shall in particular be provided the opportunity to be heard in any judicial and administrative proceedings affecting the child, either directly, or through a representative or an appropriate body, in a manner consistent with the procedural rules of national law.

ARTICLE 13

1. The child shall have the right to freedom of expression; this right shall include freedom to seek, receive and impart information and ideas of all kinds, regardless of frontiers, either orally, in writing or in print, in the form of art, or through any other media of the child's choice.

2. The exercise of this right may be subject to certain restrictions, but these shall only be such as are provided by law and are necessary:

- (a)** For respect of the rights or reputations of others; or
- (b)** For the protection of national security or of public

order (ordre public), or of public health or morals.

ARTICLE 14

1. States Parties shall respect the right of the child to freedom of thought, conscience and religion.

2. States Parties shall respect the rights and duties of the parents and, when applicable, legal guardians, to provide direction to the child in the exercise of his or her right in a manner consistent with the evolving capacities of the child.

3. Freedom to manifest one's religion or beliefs may be subject only to such limitations as are prescribed by law and are necessary to protect public safety, order, health or morals, or the fundamental rights and freedoms of others.

ARTICLE 15

1. States Parties recognize the rights of the child to freedom of association and to freedom of peaceful assembly.

2. No restrictions may be placed on the exercise of these rights other than those imposed in conformity with the law and which are necessary in a democratic society in the interests of national security or public safety, public order (ordre public), the protection of public health or morals or the protection of the rights and freedoms of others.

Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΑΣΥΝΟΔΕΥΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Μετανάστευση και προσφυγιά

της ΣΑΜΙΡΑ ΚΑΡΙΜΙ

Η μετανάστευση ή η μετακίνηση πληθυσμών αποτελεί στην ουσία αλλαγή τόπου και χώρου διαμονής. Πρώτον, η μετανάστευση και η προσφυγιά μπορεί να προκύψουν εξαιτίας της φτώχειας, ασθενειών, για πολιτικούς λόγους, λόγω πολέμου, έλλειψης ασφάλειας, αλλά και ως αποτέλεσμα φυσικών φαινομένων και καταστροφών. Δεύτερον, μπορεί να οφείλονται στην αναζήτηση καλύτερης εκπαίδευσης, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, βιοτικού επιπέδου, αλλά και μεγαλύτερης κοινωνικής και πολιτικής ελευθερίας.

Στη διάρκεια του μεταναστευτικού ταξιδιού, συμβαίνει συχνά να χωριστούν πολλά παιδιά από τους γονείς τους και να βρεθούν απροστάτευτα σε διαφορετικές ευρωπαϊκές χώρες. Η δε μετανάστευση των ίδιων των ανηλίκων μπορεί να έχει διάφορες αιτίες. Στο άρθρο αυτό επιχειρείται μια προσέγγιση των δικαιωμάτων των ασυνόδευτων ανήλικων μεταναστών και προσφύγων στη Γερμανία και της αντιμετώπισής τους από τη χώρα αυτή.

Αμέσως μετά την είσοδό τους στη Γερμανία, η Υπηρεσία Κοινωνικής Μέριμνας Παιδιών και Νέων - Jugendam - αναλαμβάνει την τακτοποίησή τους. Εάν τα παιδιά έχουν συγγενείς στη Γερμανία, τότε δικαιούνται να ζήτουν μαζί τους, διαφορετικά εγχαθίστανται σε ειδικούς καταυλισμούς ασυνόδευτων ανηλίκων ή ακολουθείται η διαδικασία συγκατοίκησης με μια ανάδοχη οικογένεια.

Η διαδικασία αυτή διαρκεί συνολικά δύο εβδομάδες. Κατόπιν, οι ανήλικοι μεταφέρονται σε ένα από τα 16 ομόσπονδα κρατίδια της Γερμανίας, όπου η τοπική Υπηρεσία Μετανάστευσης -Ausländerbehörde- τους χορηγεί τα απαραίτητα έγγραφα διαμονής.

Η διεκπεραίωση των διαδικασιών που απαιτούνται για την έκδοση των δικαιολογητικών διαμονής των ανηλίκων διαφέρει σημαντικά από εκείνη των ενηλίκων. Όλοι οι ανήλικοι -και ειδικά οι ασυνόδευτοι- δεν είναι σε θέση να αποφασίσουν για τα νομικά φύσης ζητήματά τους και για τον λόγο αυτό τους παρέχεται από τη Jugendam ένας επίτροπος, ο οποίος είναι εκ του νόμου υπεύθυνος για την προστασία τους.

Όλοι οι ανήλικοι, μετά την είσοδό τους στη Γερμανία, έχουν το δικαίωμα να φοιτήσουν

είτε σε σχολείο είτε σε κάποια σχολή επαγγελματικής κατάρτισης - Ausbildung. Σε όλα τα κρατίδια της Γερμανίας, έχει καθιερωθεί ο θεσμός της υποχρεωτικής εκπαίδευσης για όλα τα άτομα κάτω των 18 ετών. Επίσης, όλα τα παιδιά απολαμβάνουν τα ίδια ακριβώς πολιτικά και νομικά δικαιώματα, χωρίς καμία διάκριση. Πρέπει, επίσης, να υπογραμμιστεί ότι όλοι οι ασυνόδευτοι ανήλικοι έχουν το δικαίωμα της επανένωσης με τους οικείους τους, όταν αυτό είναι εφικτό, όπως ισχύει για όλα τα άλλα ανήλικα άτομα της χώρας.

Το κράτος της Γερμανίας, ως αρμόδιο για τα ζητήματα των ασυνόδευτων ανηλίκων, φέρεται με υπευθυνότητα, φροντίζοντας για τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων τους.

وضیعت رسیدگی به پناهجویان زیر سن و تنها در المان

مهاجرت یا پناهندگی

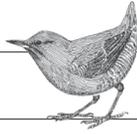
سمیرا کریمی

مهاجرت یا کوچ به معنای جا به جایی مردم از مکانی به مکانی دیگر است.

مهاجرت و پناهندگی میتوانند به دلایل فقر، بیماری، مسائل سیاسی، جنگ، کمبود امنیت و بلبای طبیعی صورت بگیرد. و دلیل دوم آن شرایط بهتر مقصد مهاجرت از لحاظ آموزش، بهداشت، درآمد بیشتر و آزادی های سیاسی صورت گیرد.

در روند مهاجرت، کودکان و افراد زیر سن بسیاری بدون سرپرست وارد کشورهای اروپایی شدند. مهاجرت افراد زیر سن و بدون سرپرست میتواند دلایل زیادی داشته باشد. ما میخوایم در این متن یک نگاهی کوتاه به حقوق افراد زیر سن و بی سرپرست که به المان پناه آورده اند بیندازیم و از نحوه برخورد کشور المان با آنها آگاهی پیدا کنیم. پس از ورود چنین افرادی به المان در اولین اقدام اداره رفاه جوانان (Jugendamt) مسوول رسیدگی به امور جا به جایی و زندگی آنها هست.

اگر افراد زیر سن در المان فامیل داشته باشند حق دارند که درخواست کنند تا با آنها زندگی کنند در غیر این صورت این افراد در کمپ جوانان بدون سرپرست و یا خانه های مشترک و یا زندگی با یک خانواده که سرپرستی فرد مورد نظر را قبول کند فرستاده میشوند. این پروژه معمولاً دو هفته طول میکشد و بعد از آن در یکی از 16 ایالت المان جایگزین میشوند و اداره امور خارجی (Ausländerbehörde) آن ایالت برای آنها برگ اقامت صادر میکند. بررسی پرونده های پناهندگی افراد زیر سن و بدون سرپرست، تحت قوانین کاملاً متفاوتی از افراد بزرگسالان به پیش برده میشود. پیر و قانون المان افراد زیر سن و بدون سرپرست نمیتوانند به تنهایی تصمیم بگیرند به همین دلیل نیاز به یک سرپرست قانونی دارند که اداره رفاه جوانان (Jugendamt) آن سرپرست را تعیین میکند. همه افراد زیر سن قانونی این حق را دارند که پس از ورود به المان شامل مدرسه یا دوره های آموزش فنی حرفه ای (Ausbildung) بشوند. در بسیاری از ایالات المان افراد تا سن 18 سالگی به اجبار به مدرسه میروند. و همچنین تمامی افراد زیر سن از حقوق شهروندی که در آن کشور متولد شده اند کاملاً برابر برخوردار هستند و هیچ گونه تفاوتی بین آنها وجود ندارد. همچنین باید به این نکته اشاره کرد که خانواده های افراد زیر سن اجازه دارند به مکانیکه فرزندشان در اقامت دارد سفر کنند تا با هم در ارتباط باشند که فرد زیر سن به خانواده اش بپیوندد. از این حق تمامی افراد زیر سن برخوردار هستند. دولت المان در برابر تمامی این حقوق و خواسته ها مسوول هست.

Της **ΦΑΤΙΜΑ ΧΟΣΣΑΪΝΙ**

Κάθε μέρα βλέπουμε παιδιά που εξαναγκάζονται να κάνουν τους μικροπωλητές και τους ζητιάνους. Το φαινόμενο της «παιδικής εργασίας» παρατηρείται τόσο στα στενά σοκάκια του εμπόλεμου Αφγανιστάν όσο και στις λαμπερές λεωφόρους της Νέας Υόρκης.

Η παιδική ηλικία είναι πολύ σημαντική για τη διαμόρφωση του χαρακτήρα και τη γαλουχία του ατόμου πριν μπει στην ενήλικη ζωή. Τα κοινωνικά προβλήματα επηρεάζουν τα παιδιά περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο και τα παιδικά τραύματα εμποδίζουν τη φυσιολογική και υγιή ανάπτυξη.

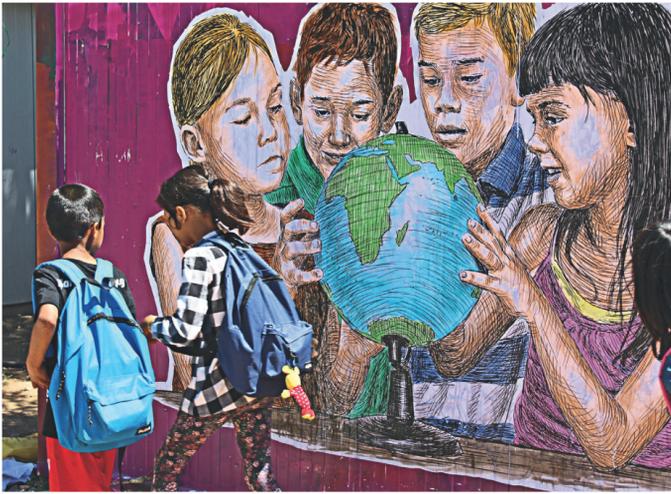
Τα «εργαζόμενα παιδιά» και τα παιδιά του δρόμου αποτελούν τα πλέον ευάλωτα άτομα. Αναγκάζονται να δουλέψουν λόγω φτώχειας και να επιβιώσουν σε ένα εξαιρετικά ανασφαλές περιβάλλον. Κάνουν στην ουσία τον δρόμο σπίτι τους. Ακόμη περισσότερο κινδυνεύουν τα κορίτσια, τα οποία μπορεί να πέσουν θύματα σεξουαλικής εκμετάλλευσης. Τα «εργαζόμενα παιδιά» στερούνται στοιχειωδών δικαιωμάτων, όπως προστασία, κατάλληλη διατροφή, σπουδές, συνθήκες υγιεινής και βρίσκονται μακριά από την οικογένεια και τους οικείους ή τους κηδεμόνες τους. Τα παιδιά συνήθως καταλήγουν στον δρόμο είτε λόγω διαζυγίου των γονιών τους είτε λόγω της φτώχειας είτε εξαιτίας της μετανάστευσης. Αναγκάζονται, λοιπόν, εκ των πραγμάτων να εργαστούν.

Τα «παιδιά των δρόμων» φτιάχνουν συνήθως μία ομάδα στην οποία εντάσσονται και την έχουν ως υποκατάστατο της οικογένειας. Τίθεται και θέμα αρχηγίας, όπου ο αρχηγός είναι συνήθως από τους πιο δυνατούς και ευφυείς μεταξύ των άλλων μελών της ομάδας. Υπάρχουν και περιπτώσεις που τα παιδιά εξαναγκάζονται να κάνουν άλλο είδος παράνομης εργασίας, όπως εμπορία ναρκωτικών, παράνομων εμπορευμάτων ακόμη και εμπορία ανθρώπινων οργάνων... αλλά και γυάλισμα παπουτσιών στον δρόμο, πώληση χαρτομάντιλων, λουλουδιών κ.ά. Είναι πολύ λυπηρό το γεγονός ότι αυτά τα παιδιά πέφτουν συχνά θύματα προσβολών και χλεύασμού. Αλθθθεια, λοιπόν, ποιος ευθύνεται για όλα αυτά;

Τα παιδιά θα έπρεπε να σπουδάζουν, να βρίσκονται δίπλα στους οικείους τους και να απολαμβάνουν την τρυφερή φροντίδα της οικογένειάς τους. Για ποιον λόγο, λοιπόν, βρίσκονται στους δρόμους, κάνουν μικροκλοπές και πουλούν ναρκωτικά...; Τα παιδιά αυτά βγαίνουν κάθε πρωί στους δρόμους και επιστρέφουν στο «σπίτι» τους το βράδυ. Απομακρύνονται από την παιδικότητά τους και γρήγορα μετατρέπονται σε νέους των δρόμων,

Τα παιδιά που βγάζουν το ψωμί τους

που ζουν εκτεθειμένοι σε κάθε ρίσκο και κάθε κίνδυνο.

Πρέπει να λυθεί αυτό το τόσο σοβαρό ζήτημα το συντομότερο δυνατό. Το θέμα

είναι ότι οι φιλόνηρωποι και οι ιθύνοντες της εποχής μας θα έπρεπε αντί να λυπούνται και να προβαίνουν στην οικονομική ενίσχυση αυτών των παιδιών, να επινο-

«Ναν Αوران کوچک»

فاطمه حسینی

Ημεσίμα هر روز در خیابانها شاهد حضور کودکانی هستیم که از روی اجبار و ناچاری با ظاهری آشفته و نامناسب در حال دستفروشی یا گدایی هستند. این پدیده مختص به کشور خاصی نیست، از کوچه های جنگ زده افغانستان تا خیابانهای پر زرق و برق نیویورک این پدیده قابل مشاهده است و به نام «کودک کار» شناخته شده است. دوران کودکی در هر انسانی از اهمیت زیادی برخوردار است. زیرا رشد و شکل گیری شخصیت از این دوران شروع میشود. وجود آسیب ها و هر گونه مشکلات اجتماعی در جامعه کودکان را بیشتر از گروه های سنی دیگر در معرض خطر قرار می دهد و به رشد و سلامت آنها آسیب میرساند.

کودکان کار و کودکان خیابانی از جمله کودکانی هستند که در معرض آسیب هستند این کودکان به دلایل اقتصادی و فقر مجبور به گذراندن وقت خود در محیط های نا امن میشوند و خیابان را به عنوان خانه خود انتخاب میکنند. به ویژه دختران که در معرض خطرات گوناگون از جمله سواستفاده جنسی قرار میگیرند. کودکان کار از حقوقی مانند مراقبت، تغذیه مناسب، تحصیلات، بهداشت و تفریح محرومند که بسیاری از این کودکان کار یا دور از خانواده اند یا اصلا خانواده ای ندارند و یا بد سرپرست هستند. این کودکان به دلیل مشکلاتی مانند فقر، طلاق ویا حتی مهاجرت در خیابانها رها شده اند و حالا برای ادامه ی زندگی شان مجبور به کار هستند. این گروه از کودکان برای محافظت از خود گروه های کوچکی تشکیل میدهند تا به نوعی کمبود خانواده را جبران کنند. همچنین برای گروه های خود رهبری تعیین میکنند که معمولا رهبر گروه فردی است که قدرتمندتر و باهوشتر از سایر اعضای گروه است. گاهی اوقات آنان مجبورند برای گذراندن زندگی به گروه هایی بپیوندند که از آنها و کارهایشان سواستفاده میکنند. گروه هایی مانند قاچاق مواد مخدر و کالا، قاچاق اعضای بدن و یا مشغول کارهایی مانند واکس زدن کفش عابران گل فروشی، دستمال کاغذی ... متاسفانه این کودکان توسط مردم تقییر میشوند و یا مورد مردم آزاری قرار میگیرند... واقعا مقصر کیست؟

چرا کودکانی که در این سن باید در مدرسه بروند و در حال تحصیل باشند و یا در کنار خانواده به تفریح و بازی مشغول شوند در خیابانها در حال کار و یا جرم هایی مانند کیف قاپی، فروش مواد مخدر و... مشغول هستند. صبح ها از خانه به خیابان ها روی بیاورند و زمانیکه شب فرا رسیده، مجددا به خانه برگردند. متاسفانه این کودکان در گرما و سرما مجبور به کار کردن در چهارراه و پشت چراغ قرمز ها هستند. کودکان خیابانی به زودی از حالت کودکی خود فاصله میگیرند و به یک جوان خیابانی تبدیل میشوند! و این گروه جوانان که از کودکی در خیابانها رها شده اند آمادگی لازم برای انجام هرگونه آسیب به جامعه را دارند. پس باید هم اکنون چاره ای اندیشید! و حال من از مردم انسان دوست و کسانیکه مسؤل اینگونه مشکلات هستند میخواهم که بجای نگاه های ترحم انگیز و کمک های مالی ناچیز به این کودکان به فکر از بین بردن این مشکل از بنیان باشند ... به آنها کمک کنند که ادامه تحصیل بدهند تا بتوانند در آینده شخصی مفید برای جامعه باشند.

این کودکان کودکان خیابان را در شاناری، در خیابانها و پشت چراغ قرمز ها گم کرده اند، که گاهی آرزو میکنند که کاش اینبار مدت زمان بیشتری چراغ قرمز بماند. به امید روزی که دیگر هیچ کودکی در خیابان مجبور به کار کردن نباشد!

هشون تروپوس اپوماکرونشس تروس اپو اوتس تيس دوسمئئيس سنثهئيس. نا تروس سمپاراسئکونتا، چیا پاراڈئئما، سئس سپوڈئس تروس، وئسئ مئللونئکا نا عنئا تروئون وئس اولکلرپروئئا ائئوما سئن کونونئا.

حق تحصیل

فاطمه صداقت

هر کودکی حق تحصیل در هر جای جهان دارد حق تحصیل حقی است که همه ی کودکان دارند و به این نیاز دارند و همچنین یک کودک به عنوان یک موجود متفکر و اندیشمند در اجتماع و کشورش حق آن را دارد که تحصیل کند تا بتواند استعداد های خود را شکوفا کند .

یک کودک علاوه بر این که در مدرسه میتواند استعداد های خود را شکوفا کند در کنار آن میتواند با بقیه افراد جامعه بهتر ارتباط برقرار کند و روابط عمومی خود را قوی تر کند . در بعضی از مناطق جهان کودکانی هستند که نمیتوانند به مدرسه بروند حالا به هر دلیلی مثل نداشتن امنیت ، نداشتن امکانات و نداشتن وضعیت اقتصادی خوب .

و من اطلاعات دقیقی درباره ی افغانستان ندارم چون در ایران متولد شدم و تا به حالا افغانستان را ندیده ام .

در ایران مدارس زیادی وجود داشت برای تحصیل اما چه فایده کودک پناهنده ای که مدارک ندارد نمیتواند درس بخواند . یا اگر کودک پناهنده ای که حتی مدارک هم دارد او به سختی میتواند وارد مدرسه شود اما با پرداخت کردن مقدار زیادی هزینه حتی بیشتر از کودکان ایرانی . و کودکان افغان همیشه باید دیر تر از همه به مدرسه بروند و با طی مراحل و مشکلات بیشتری . باخرج و مخارج بالا بعضی از خانواده ها توانایی پرداختن همچین مخارجی را ندارند و نمیتوانند کودکانشان را به مدرسه بفرستند و حق این کودکان پایمال میماند . همه ی کودکان محصل حق بازی و شرکت در مراسم های آموزشی را دارند ولی کودکان افغانی جزو کسانی بودند که نه حق بازی و نه حق شرکت در مراسم های آموزشی را داشتند به طور مثال اگر از طرف مدرسه یک اردوی آموزشی برای دانش آموزان در نظر گرفته میشد خود ناظمین و مسئولین در جلوی همه دانش آموزان اعلام میکردند که این اردو شامل دانش آموزان افغان نمیشود و این بدترین ضربه ای است که میتواند به روحیه یک دانش آموز یا یک کودک وارد کرد .

و یکی دیگر از مشکلات این بود که کودکی که در رده ی سنی ۱۵ تا ۱۶ ساله هستند باید انتخاب رشته کنند ولی کودکان افغان حق نداشتن به هر رشته ای دوست دارند بروند بخاطر اینکه برای آنها حد و مرزی دارد مثلا ورود به رشته های مثل فنی و حرفه ای کار و دانش را نداشتند و مجبور بودند به سرکار بروند و اینگونه هیچ آینده ی خوبی در انتظارشان نمیتواند باشد و هیچکس جوابی برای این موضوعات ندارد .

امیدوارم همه ی کودکانی که در هر جای دنیا و جهان هستند ، بتوانند به هدف و ارزو هایی که دارند برسند و هیچ مشکلی مانع رسیدن به هدفشان و پیشرفت پیش ترشان نشود تا بتوانند برای خانواده ی خود مایه ی سرفرازی و سر بلندی باشند .

و برای همه کودکان جهان آرزوی موفقیت بیشتری دارم .

Το δικαίωμα στην εκπαίδευση

Της **ΦΑΤΙΜΑ ΣΕΝΤΑΓΑΤ**

Κάθε παιδί σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου έχει δικαίωμα στην εκπαίδευση.

Κάθε παιδί έχει αυτό το δικαίωμα, προκειμένου να καταφέρει να αναδειξει τις ικανότητές του στην κοινωνία και στη χώρα του.

Το παιδί αναπτύσσει και αναδεικνύει τις ικανότητές του στο σχολικό του περιβάλλον και ταυτόχρονα δημιουργεί ισχυρότερες και πιο παραγωγικές σχέσεις στο κοινωνικό του περιβάλλον. Ωστόσο, υπάρχουν πολλά παιδιά σε διάφορα μέρη του κόσμου, τα οποία αδυνατούν να πάνε σχολείο και να παρακολουθήσουν μαθήματα, λόγω οικονομικών δυσχερειών, ανασφάλειας και έλλειψης άλλων δυνατοτήτων.

Προσωπικά δεν γνωρίζω πολλά για το Αφγανιστάν, δεδομένου ότι γεννήθηκα στο Ιράν και ως τώρα δεν έχω επισκεφτεί το Αφγανιστάν.

Παρά το γεγονός ότι στο Ιράν υπάρχουν πάρα πολλά σχολεία, για ένα παιδί χωρίς νόμιμα έγγραφα διαμονής δεν υπάρχει καμία δυνατότητα πρόσβασης σ' αυτά.

Ακόμα και ένα παιδί με νόμιμα έγγραφα διαμονής, που δικαιούται να πάει σχολείο, πρέπει να πληρώσει ακριβά δίδακτρα, σε αντίθεση με τους Ιρανούς μαθητές. Έτσι, τα Αφγανόπουλα αργούν να ξεκινήσουν το σχολείο και πολλές φορές οι οικογένειές τους αδυνατούν να καταβάλουν τα δίδακτρα, με αποτέλεσμα να τα παιδιά να στερούνται το δικαίωμα στην εκπαίδευση. Θεωρητικά, όλα τα παιδιά ενός σχολείου

έχουν ίσα δικαιώματα στη μάθηση και στα παιχνίδια, κάτι που δεν ισχύει όμως για τα Αφγανόπουλα. Για παράδειγμα, σε ορισμένες εκδρομές οι διοργανωτές έλεγαν ότι σε αυτές δεν μπορούν να συμμετέχουν τα παιδιά από το Αφγανιστάν, γεγονός το οποίο τα πλήγωνε ψυχολογικά.

Αλλη μία διάκριση είναι η απαγόρευση των νέων Αφγανών να επιλέξουν τον κλάδο σπουδών τους. Για παράδειγμα, δεν επιτρέπεται σ' αυτούς να επιλέξουν τεχνικές σχολές, με αποτέλεσμα αρκετοί να αναγκάζονται να εργαστούν και να εγκαταλείψουν τις σπουδές τους. Κανείς όμως δεν έχει μία σαφή ή

λογική απάντηση για το θέμα αυτό. Ελπίζω όλα τα παιδιά του κόσμου να πετύχουν τους στόχους τους και να μην αντιμετωπίσουν παρόμοια προβλήματα. Να αποτελούν πηγή χαράς και υπερφάνειας για την οικογένειά τους.

Εύχομαι ευτυχία σε όλα τα παιδιά!

Υποχρεωτικός γάμος

Της **ΦΑΡΑΝΓΚΙΣ ΖΑΦΑΡΙ**

Είναι πολύ δύσκολο να καταλάβεις τι κρύβουν τα μάτια ενός παιδιού, το οποίο μέσα σε μια νύχτα διανύει τη διαδρομή από την παιδική χαρά και την ευτυχία προς την ενήλικη ταλαιπωρία.

Παιδιά των οποίων η αγκαλιά, αντί να ζεσταίνεται από την τρυφερότητα των γονιών τους, γεμίζει από παιδικά γέλια και κλάματα ενός μωρού που συμπτωματικά βρέθηκε στην αγκαλιά τους.

Μερικές φορές πληροφορούμαστε από συγγενείς και φίλους για τον γάμο ανήλικων κοριτσιών και αγοριών, κάτι που μας φαίνεται περίεργο και το επικρίνουμε.

Κατά το παρελθόν τέτοιοι γάμοι θεωρούνταν εν μέρει φυσιολογικοί, αλλά στη σύγχρονη εποχή, με την εξέλιξη της κουλτούρας και της παιδείας της κοινωνίας, γίνονται όλο και πιο σπάνια. Ωστόσο, για πολλούς και διαφορετικούς λόγους γάμοι μεταξύ ανηλικών εξακολουθούν να συνάπτονται σε κάποιες περιοχές και κοινωνίες.

Οι πρόωροι γάμοι ατόμων κάτω των 18 ετών αφορούν και τα δύο φύλα, ωστόσο τα κορίτσια αποτελούν την πλειονότητα αυτής της παράλογης διαδικασίας.

Τέτοιοι γάμοι πρώτα απ' όλα εξαλείφουν την παιδική αγνότητα και χαρά και στη συνέχεια εμποδίζουν την πρόοδο του

ατόμου και του στερούν τη μόρφωση και την παιδεία.

Τα κορίτσια που αναγκάζονται να συνάψουν τέτοιους γάμους, υφίστανται σωματικές και ψυχολογικές επιπτώσεις εφ' όρου ζωής, κυρίως λόγω πρόωρης εγκυμοσύνης.

Οι γάμοι των ανηλικών δεν αφορούν μόνο τις φτωχές χώρες, αλλά και τις πλούσιες, παρά τις σαφείς απαγορεύσεις και την επισήμανση της πράξης αυτής ως παράνομης.

Μία από τις σημαντικότερες αρνητικές συνέπειες των πρόωγων γάμων είναι η απομάκρυνση του παιδιού από τους γονείς του, γεγονός το οποίο απαγορεύεται, σύμφωνα με το άρθρο 9 της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, εκτός εάν η απομάκρυνση αυτή θα ήταν προς όφελος του ίδιου του παιδιού. Προφανώς, κάτι τέτοιο δεν υφίσταται σ' αυτήν την περίπτωση.

Άλλες παράπλευρες αρνητικές επιπτώσεις μιας τέτοιας ενέργειας που μπορούν να αναφερθούν είναι η εγκατάλειψη του οικείου περιβάλλοντος και η στέρση από το παιδί των συγκεκριμένων δικαιωμάτων του.

Οι περισσότεροι από αυτούς τους γάμους συνάπτονται έπειτα από τη συγκατάθεση των ίδιων των γονιών των ανηλικών. Είναι γεγονός ότι το άρθρο 13 παρέχει το δικαίωμα της απόφασης στο

ίδιο το παιδί, αλλά είναι επίσης γεγονός ότι τα περισσότερα παιδιά υποκύπτουν στις πιέσεις των γονιών τους.

Οι πρόωροι γάμοι είναι ένα περίεργο έθιμο.

Ποιοι μπορεί να είναι επιτέλους οι τρόποι να σταματήσει αυτή η απαράδεκτη συνήθεια;

Η παιδεία, η διαπαιδαγώγηση και η κοινωνική επιμόρφωση των ανθρώπων, αλλά και η απαραίτητη πληροφόρηση για τις απρόσμενες και δυσμενείς συνέπειες και επιπτώσεις μιας τέτοιας συνήθειας.

Μέχρι να βρεθεί ένας τρόπος να αλλάξει η αντίληψη των ανθρώπων ως προς το θέμα αυτό και να διαμορφωθεί μια σωστή στρατηγική για την αντιμετώπιση αυτής της παράλογης συνήθειας, δεν μπορούμε να είμαστε ήσυχoi με τη συνείδησή μας και να θεωρούμε το θέμα «λήξαν».

παιδί να πρέπει να είναι ευτυχισμένο και να μην φοβάται να μιλήσει. Η ευτυχία είναι το αποτέλεσμα της ακεραιότητας και της ενότητας. Η ευτυχία είναι το αποτέλεσμα της ακεραιότητας και της ενότητας. Η ευτυχία είναι το αποτέλεσμα της ακεραιότητας και της ενότητας.

παιδί να πρέπει να είναι ευτυχισμένο και να μην φοβάται να μιλήσει. Η ευτυχία είναι το αποτέλεσμα της ακεραιότητας και της ενότητας. Η ευτυχία είναι το αποτέλεσμα της ακεραιότητας και της ενότητας. Η ευτυχία είναι το αποτέλεσμα της ακεραιότητας και της ενότητας.

Αزدواج اجباری

Φρανκίσις Ζαφάρι

Σχιστή είναι η κατάσταση των κοριτσιών που αναγκάζονται να παντρευτούν πριν φτάσουν στην ηλικία του γάμου. Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων.

Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων. Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων. Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων.

Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων. Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων. Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων.

Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων. Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων. Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων.

Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων. Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων. Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων.

Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων. Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων. Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων.

Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων. Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων. Η κατάσταση αυτή είναι η αιτία πολλών προβλημάτων.

Κοιμήστε με την ασφάλεια

Αυτό το άρθρο αφιερώνεται στα παιδιά που μεγαλώνουν στο Αφγανιστάν, τα οποία χωρίς τη θέλησή τους και κατόπιν πλύσης εγκεφάλου οδηγούνται στο μέτωπο του πολέμου

Μικροί ένοπλοι άντρες

Αυτό το άρθρο αφιερώνεται στα παιδιά που μεγαλώνουν στο Αφγανιστάν, τα οποία χωρίς τη θέλησή τους και κατόπιν πλύσης εγκεφάλου οδηγούνται στο μέτωπο του πολέμου

Του **ΑΜΠΙΝΤΟΥΛ ΡΑΣΙΝΤ ΜΟΧΑΜΑΝΤΙ**

Εδώ και χρόνια το Αφγανιστάν βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση. Σε πολλά σημεία του κόσμου, όπως και στο Αφγανιστάν, η βίαιη αποστολή ανηλικών σε μέτωπα πολέμου γίνεται σκόπιμα από τις ένοπλες δυνάμεις.

Παιδιά κάτω των 18 ετών, αντί να χαίρονται τον κόσμο της ηλικίας τους, εξαναγκάζονται να συμμετέχουν σε πολεμικές επιχειρήσεις.

Σημαντικός αριθμός αυτών των παιδιών σκοτώνεται στο μέτωπο, ενώ όσα διασώζονται αντιμετωπίζουν πολλαπλά ψυχολογικά προβλήματα και συχνά πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης από ενήλικους.

Οι ένοπλες δυνάμεις χρησιμοποιούν παιδιά για να μαζεύουν κάλυκες και όπλα από τα πεδία των μαχών, να εντοπίζουν νάρκες, να απομακρύνουν τους τραυματίες από το μέτωπο, αλλά και ως ανθρωπίνη ασπίδα, με αποτέλεσμα πολλά να ακρωτηριάζονται -αν δεν σκοτώνονται- να είναι πλέον ανήμπορα να διαχειριστούν τη ζωή τους. Υπάρχουν επίσης αποδείξεις σύμφω-

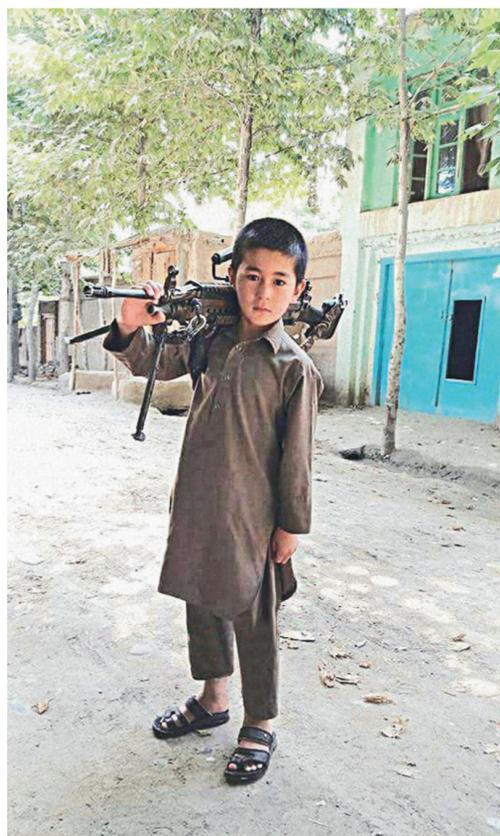
να με τις οποίες παιδιά έχουν χρησιμοποιηθεί από τις ένοπλες δυνάμεις σε τρομοκρατικές επιθέσεις αυτοκτονίας με εκρηκτικά. Τα παιδιά αυτά προέρχονται από πολύ φτωχές οικογένειες και για τη συμμετοχή τους σε τρομοκρατικές και πολεμικές ενέργειες δέχονται πολλές υποσχέσεις για οικονομικά ανταλλάγματα.

Με την αποστολή τους στο μέτωπο των συγκρούσεων καταπατώνται βασικά δικαιώματά τους.

Για παράδειγμα, στερούνται τη στοιχειώδη εκπαίδευση αλλά και το δικαίωμα να ενεργούν αυτοβούλως και να ορίζουν τη μοίρα τους.

Σύμφωνα με το Άρθρο 38 της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, ανήλικοι κάτω των 15 ετών δεν πρέπει για κανέναν λόγο και με κανέναν τρόπο να έχουν την οποιαδήποτε συμμετοχή σε οποιαδήποτε πολεμική επιχείρηση, αλλά ακόμη και αν συμβεί κάποια πολεμική σύρραξη στη χώρα τους, τότε οι κυβερνήσεις είναι υποχρεωμένες να τους παρέχουν ειδική προστασία.

Εκω φίλους που έχουν ακρωτηριαστεί σε τέτοιες πολεμικές επιχειρήσεις και δυστυχώς είναι πλέον ανήμποροι να διαχειριστούν τη ζωή τους.

Σημαντικός αριθμός αυτών των παιδιών σκοτώνεται στο μέτωπο, ενώ όσα διασώζονται αντιμετωπίζουν πολλαπλά ψυχολογικά προβλήματα

Εδώ και χρόνια το Αφγανιστάν βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση. Σε πολλά σημεία του κόσμου, όπως και στο Αφγανιστάν, η βίαιη αποστολή ανηλικών σε μέτωπα πολέμου γίνεται σκόπιμα από τις ένοπλες δυνάμεις. Παιδιά κάτω των 18 ετών, αντί να χαίρονται τον κόσμο της ηλικίας τους, εξαναγκάζονται να συμμετέχουν σε πολεμικές επιχειρήσεις. Σημαντικός αριθμός αυτών των παιδιών σκοτώνεται στο μέτωπο, ενώ όσα διασώζονται αντιμετωπίζουν πολλαπλά ψυχολογικά προβλήματα και συχνά πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης από ενήλικους. Οι ένοπλες δυνάμεις χρησιμοποιούν παιδιά για να μαζεύουν κάλυκες και όπλα από τα πεδία των μαχών, να εντοπίζουν νάρκες, να απομακρύνουν τους τραυματίες από το μέτωπο, αλλά και ως ανθρωπίνη ασπίδα, με αποτέλεσμα πολλά να ακρωτηριάζονται -αν δεν σκοτώνονται- να είναι πλέον ανήμπορα να διαχειριστούν τη ζωή τους. Υπάρχουν επίσης αποδείξεις σύμφω-

Της **ΜΑΧΝΤΙΑ ΧΟΣΣΑΪΝΙ**

Τα παιδιά αποτελούν μία από τις πλέον ευάλωτες ομάδες μιας κοινωνίας, από την οποία και απαιτούν περισσότερη προσοχή και φροντίδα. Η πρώτη και η πλέον σημαντική ευθύνη των γονιών είναι η φροντίδα και η προστασία των παιδιών τους.

Κακοποίηση παιδιών

Πολλά παιδιά υποφέρουν ουσιαστικά από πράξεις ή και παραλείψεις ενηλίκων, οι οποίες τα επηρεάζουν αρνητικά και μόνιμα, τόσο σωματικά όσο και ψυχικά. Οι επιπτώσεις από αυτή την παραμέληση μπορεί να μην γίνονται εύκολα αντιληπτές, όπως για παράδειγμα η στέρηση του παιδιού από την τροφή ή ο εγκλεισμός του ή η στέρηση της παιδείας.

Άλλες πράξεις παραμέλησης ή κακομεταχείρισης μπορεί να είναι εμφανείς, όπως η σωματική τιμωρία ή η σεξουαλική εκμετάλλευση, που αποτελούν σωματική και ψυχική καταπόνηση ενός παιδιού.

Οι νόμοι που απαγορεύουν τη σωματική κακοποίηση των παιδιών φαίνεται να έχουν διαφορετική ερμηνεία σε κάθε χώρα. Στις περισσότερες χώρες υπάρχουν συγκεκριμένες διατάξεις του νόμου, σύμφωνα με τις οποίες οι σεξουαλικές επαφές με ανήλικα άτομα θεωρούνται παράνομες και τιμωρούνται.

Η δε Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού αποτελεί τη διεθνή δέσμευση για τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων των παιδιών και σε αυτό το πεδίο.

Τρόποι πρόληψης

Η σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών έχει μακρά ιστορία μεταξύ πολλών λαών. Η τιμωρία και ο σωφρονισμός των παραβατών είναι εξίσου μεγάλης σημασίας, αλλά μεγαλύτερη σημασία έχει η πρόληψη τέτοιων φαινομένων, ώστε να προστατευτεί ένα παιδί και να αποφευχθούν οι δυσμενείς ψυχικές και κοινωνικές επιπτώσεις.

Βασικό παράμετρο αποτελεί η σωστή άμεση αλλά και έμμεση εκπαίδευση και φροντίδα των παιδιών από τους γονείς. Το θεμελιώδες στοιχείο είναι

Σιωπηρά θύματα

να μάθουν τα παιδιά να ακούν μόνον τους γονείς τους και να μη δέχονται εντολές από κανέναν άγνωστο. Ετσι, κανείς δεν μπορεί να διατάξει ή να εξαναγκάσει το παιδί σε κάποια πράξη.

Μόλις οι γονείς αντιληφθούν σιδήποτε σχετικό με την παρενόχληση του παιδιού τους, πρέπει να επικοινωνήσουν άμεσα με παιδοψυχολόγο. Πρέπει να γνωρίζουν ότι η συγκατάληψη του θέματος αποτελεί τη μεγαλύτερη αδικία για το παιδί τους.

Μπορεί το παιδί να ξεπεράσει τις επιπτώσεις της σεξουαλικής παρενόχλησης;

Η περιγραφή και η αναφορά του παιδιού σε ότι του έχει συμβεί αποτελεί ένα απαραίτητο βήμα για την αποφυγή περαιτέρω μακροπρόθεσμων επιπτώσεων. Τα παιδιά που μπορούν να συζητήσουν το θέμα με κάποιον έμπιστό τους ενήλικο, ξεπερνούν το πρόβλημα με πολύ λιγότερες επιπτώσεις από εκείνα που το κρύβουν.

Άτομα τα οποία έχουν υποστεί μία τέτοια βιαιότητα στην παιδική τους ηλικία είναι δυνατόν στην ενήλικη ζωή τους να υποφέρουν από κατάθλιψη, ψυχικές διαταραχές, να αναπτύξουν τάσεις αυτοκαταστροφής και εθισμού σε ουσίες.

Το παιδί, το οποίο έχει υποστεί σεξουαλική κακοποίηση, πρέπει να ζει σε ένα ήρεμο περιβάλλον και να του δίνεται η ευκαιρία να ανοίξει την καρδιά του, να μιλήσει και να επικοινωνήσει τις ανησυχίες του.

Σεξουαλική διαπαιδαγώγηση του παιδιού

Σύμφωνα με ορισμένους ψυχολόγους, τα παιδιά πρέπει ανάλογα με την ηλικία τους να ενημερώνονται για τα σεξουαλικά ζητήματα, με απώτερο σκοπό την αποφυγή διάφορων παγίδων και φυσικά της σεξουαλικής τους κακοποίησης.

Ως σημάδια σεξουαλικής κακοποίησης ενός παιδιού έχουν αναφερθεί η διαταραχή στον ύπνο, οι διατροφικές και μαθησιακές διαταραχές, αλλά και η

απομόνωσή του στο σχολείο από τους φίλους τους και τις διάφορες δραστηριότητες.

Τέλος, ζητάμε από τους γονείς να μάθουν στα παιδιά τους να λένε ΟΧΙ και να τα διαβεβαιώσουμε ότι για κάθε τι μπορούν να επικοινωνούν μαζί τους.

Η σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών έχει μακρά ιστορία μεταξύ πολλών λαών

Κορβάνιαν بی صدا

مهديه حسینی

کودکان آسیب پذیرترین قشر جامعه هستند و مسئولیت بیشتری از یک جامعه طلب می‌کنند. اولین و مهمترین وظیفه ی والدین مراقبت از کودکی است که توان دفاع از خود را ندارد.

کودک آزاری

کودک آزاری عبارت است از انجام دادن یا انجام ندادن هر کاری که باعث آزار روحی و جسمی و ایجاد آثار ماندگار در وجود یک کودک میشود، برخی از این آثار می‌تواند مخفی باشد. به طور مثال محروم کردن کودک از غذا، حبس او در زیرزمین، ممناعت از حضور کودک در کلاس درس، اینها اشکال مخفی کودک آزاری است. نتیجه جسمی و تجاوز جنسی از انواع آزاری فیزیکی است. قوانین مربوطه به سوءاستفاده جنسی از کودکان بسته به تعریف محلی هر کشور از کودک و آنچه که سو استفاده جنسی از کودکان دانسته میشود، متفاوت است. در بیشتر کشورها تعریفی برای سن قانونی ارائه شده است که رابطه جنسی با فرد خردسال یا پایینتر از سن قانونی جرم دانسته میشود. پیمان نامه حقوق کودک یا CRC یک معاهده جهانی است که در آن به نگرهبانی از حقوق کودک توجه میشود.

راههای پیشگیری

سو استفاده جنسی کودکان تاریخچه ای دیرینه در تمام ملل و فرهنگها دارد. نتیجه و درمان سوءاستفاده کنندگان بسیار مهم است، اما مهمتر از آن پیشگیری از این نوع آسیب‌های روانی و اجتماعی باشد. عامل مهم در این بین آموزش به کودکان و والدین آنها به عنوان مراقبت کننده های مستقیم وبی واسطه ی کودکان است. اصل مهم این است که کودکان یاد بگیرند تنها از والدین خود دستورات شخصی و فردی را بپذیرند. به این معنا که یک فرد غریبه اجازه دستور دادن به کودک و مجبور کردن کودک به انجام کاری را ندارد. والدین باید آگاه باشند با کشف هر نوع سو استفاده از کودک حتما به روانشناس مراجعه کنند و مخفی کردن این مسائل بزرگترین ظلم در حق کودک است.

آیا کودک می‌تواند از آزار و اذیت جنسی بهبود پیدا کند ؟

تعبیر و تفسیر کودک از آزار جنسی و سرعت در میان گذاشتن آن با سایرین از عواملی است که میتواند بر روی عواقب کوتاه مدت و دراز مدت سانحه تاثیر بسزایی بگذارد. کودکانی که می‌توانند به یک بزرگسال قابل اعتماد جریان را بازگو کنند در مقایسه با کودکانی که قضیه را بازگو نشده نگه میدارند با آسیب کمتری مواجه خواهند شد. افرادی که در کودکی خود مورد آزار قرار گرفته اند در بزرگسالی دچار افسردگی می‌شوند و میزان بالای اضطراب در این گونه افراد میتواند منجر به رفتارهای مخرب شود مثل رو آوردن به مواد مخدر، و برای کودکی که مورد تجاوز قرار گرفته باید محیط امن و آرامی را فراهم کرد و او را تشویق کرد به صحبت کردن.

آگاهی جنسی به کودکان

به عقیده برخی روانشناسان باید کودکان را متناسب با سن آنها در زمینه سو استفاده جنسی آگاه کرد. یکی از دلایل عمده ای که یک کودک می‌تواند در معرض آسیبهای جنسی قرار بگیرد نا آگاهی است. نا آگاهی او از تاثیرات جنسی و چگونگی واکنش نشان دادن به آن. از تاثیرات ابتدایی و موقتی سوءاستفاده میتوان رفتارهای بازگشتی در کودک مثل اختلالاتی پیرامون خواب، مشکلات خوراکی، مشکلات تحصیلی و عدم مشارکت در فعالیتهای جمعی مدرسه را نام برد. و در آخر اینکه از والدین میخواهیم که نه گفتن را به کودکانمان آموزش بدهیم و این اطمینان را به او بدهیم که میتواند تمام حرفهایش را با ما درمیان بگذارد.

Του **ΝΑΤΖΑΦ ΣΑΜΠΙΡ**

Το όνομά μου είναι Νατζάφ Σαμπίρ, είμαι 17 χρόνων και είμαι από το Πακιστάν. Όταν ήρθα στην Ελλάδα, δεν ήξερα ότι θα είχα το δικαίωμα να εκφράζω τις σκέψεις μου και να αναπτύσω τις ικανότητές μου μπροστά σε άλλους ανθρώπους. Τώρα πια, συμμετέχω σε διάφορες δραστηριότητες.

Ζω σε έναν ξενώνα με άλλα 20 παιδιά από το Πακιστάν. Ζούμε μόνοι μας, χωρίς τους γονείς μας. Συμμετέχουμε σε κάποιες δραστηριότητες και πηγαίνουμε σχολείο, προκειμένου να έχουμε ένα καλύτερο μέλλον.

Εδώ, οι μετανάστες, οι Ευρωπαίοι και οι Έλληνες είναι ίσοι. Οι νόμοι είναι ίδιοι για όλους. Δεν υπάρχει διάκριση βάσει εθνικότητας ή θρησκείας, όλοι είναι ίσοι. Όλοι έχουν δικαιώματα. Εδώ, η υπηκοότητά σου δεν σε κάνει διαφορετικό. Εδώ, μπορούμε να συμμετέχουμε σε πολλές διαφορετικές δραστηριότητες και να δείχνουμε τις σκέψεις και τις ικανότητές μας σε άλλους ανθρώπους.

Το δικαίωμα στην εκπαίδευση

Στην Ελλάδα η εκπαίδευση για τα παιδιά Πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας και Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης είναι δωρεάν και είναι υποχρεωτική από την ηλικία των 6 έως 15 ετών.

Το δικαίωμα στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη

Όποιος ζει νόμιμα στην Ελλάδα, έχει δικαίωμα πρόσβασης στις υπηρεσίες Υγείας.

Διεθνής Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των παιδιών

Σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή, τα παιδιά ηλικίας κάτω των 18 ετών έχουν πλήρη δικαιώματα.

Η συμφωνία ισχύει για όλους, όποια και αν είναι η φυλή, η θρησκεία και οι ικανότητές τους, ότι και αν σκέφτονται και λένε ή όποια και αν είναι η οικογένειά τους. Τα παιδιά έχουν δικαίωμα συμμετοχής σε ομάδες και οργανώσεις και έχουν δικαίωμα να συναναστρέφονται με άλλα παιδιά.

Η ζωή ενός ανήλικου και ασυνόδευτου μετανάστη

Η Διεθνής Σύμβαση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για τη ζωή των ανήλικων παιδιών και τα δικαιώματά τους στην Ελλάδα

Σκίτσο του Νατζάφ Σαμπίρ

Τα παιδιά με αναπηρίες χρειάζονται ιδιαίτερη φροντίδα, ώστε να γίνουν ανεξάρτητα στη ζωή τους και το κράτος οφείλει να τους την παρέχει.

Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην εκπαίδευση, την ξεκούραση και να συμμετέχουν σε ένα ευρύ φά-

σμα δραστηριοτήτων. Τα παιδιά που γεννήθηκαν εδώ έχουν το δικαίωμα να μιλούν τη μητρική τους γλώσσα και να ακολουθούν τα έθιμά τους. Ταυτόχρονα, μπορούν να ενσωματωθούν στην κοινωνία αυτής της χώρας.

Ιοναν میں نابالغ مہاجر تارکین وطن کی زندگی

یونان میں اکیلے نابالغ مہاجر تارکین بچوں کی زندگی اور ان کے حقوق کے بارے میں UN کا معاہدہ:

نجف شبیر

میرا نام نجف شبیر ہے میں سترہ سال کا ہوں اور میرا تعلق پاکستان سے ہے۔ جب میں یہاں نیا آیا تھا میں نہیں جانتا تھا کہ یہاں میں اپنی سوچ اور صلاحیت کو لوگوں تک بیان کرسکتا ہوں لیکن اب میں مختلف قسم کی سرگرمیوں میں حصہ لے رہا ہوں۔ یہاں میں ایک سماجی ادارے کی رہائش میں رہتا ہوں جہاں ہم 20 پاکستانی ہیں، یہاں ہم اکیلے رہتے ہیں ہمیں کچھ سرگرمیاں اور ہمارے بہتر کل کیلئے ہمیں سکول مہیا کیا گیا ہے۔

یہاں مہاجر تارکین وطن یورپین اور یونانی سب برابر ہیں، قانون سب کے لئے برابر ہے کوئی قومیت نہیں کوئی مذہب کی بنیاد پر ایک دوسرے سے الگ نہیں، سب برابر ہیں، سب کو اپنے حقوق حاصل کرنے کا حق اختیار ہے کسی پر کوئی قومی اعدادو شمار نہیں۔ یہاں ہم مختلف سرگرمیوں کے وسیع پیمانے میں حصہ لے سکتے ہیں اور اپنی سوچ اور صلاحیت کو لوگوں تک پہنچا سکتے ہیں۔

تعلیمی حقوق:

یونان میں بچوں کی تعلیم پرائمری سے لے کر یونیورسٹی تک فری ہے اور 6 سال سے لے کر 15 سال تک کی تعلیم لازمی بھی ہے۔

صحت کے حقوق:

یونان میں اگر کوئی بھی قانونی طریقے سے رہ رہا ہے اسے صحت کی دیکھ بھال کے پورے حقوق حاصل ہیں۔

بچوں کے حقوق کے بارے میں "UN" کا معاہدہ:

اس معاہدہ میں اٹھارہ سال سے کم عمر بچوں کو سب حقوق حاصل ہیں۔

معاہدہ سب پر ہوتا ہے۔ جو بھی ان کی نسل، مذہب، صلاحیتیں ہیں اور جو بھی وہ سوچتے اور کہتے ہیں جس قسم کے بھی خاندان سے وہ تعلق رکھتے ہیں۔

بچوں کو گروپوں اور تنظیموں میں شامل ہونے کا اور ایک دوسرے سے ملنے کا پورا حق ہے۔

وہ بچے جنہیں کسی قسم کی معزوریت ہو، انہیں خصوصی دیکھ بھال اور مدد لازمی ہے۔ تا کہ وہ مکمل اور آزاد زندگی کی قیادت کر سکیں۔

تمام بچوں کو تعلیم حاصل کرنے، آرام کرنے اور تمام سرگرمیوں کے وسیع پیمانے میں شامل ہونے کا حق حاصل ہے۔ وہ بچے جن کی پیدائش یہاں ہوتی ہے کو انکی مرضی سے انکے خاندان کی زبان اور رواج سیکھنے اور استعمال کرنے کے حقوق حاصل ہیں۔ چاہے وہ اس ملک کے بیشتر لوگوں میں شریک ہو یا نا ہوں۔

Τα «Αποδημητικά Πουλιά» τιπιβίζουν στο Φεστιβάλ Ολυμπίας!

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ της ελευθερίας της έκφρασης περιλαμβάνει και το... τιτίβισμα! Και τα «Αποδημητικά Πουλιά» τιπιβίζουν στο Φεστιβάλ Ολυμπίας! Όταν το καλοκαίρι που μας πέρασε τα «Αποδημητικά Πουλιά» ετοίμαζαν πυρετωδώς το δεύτερο φύλλο τους, δυο έφηβες από

τη συντακτική ομάδα, μαζί με άλλα παιδιά που διέμεναν στο κέντρο φιλοξενίας προσφύγων Σχιστού, δημιουργούσαν, τότε μέσα σε αίσουσες διδασκαλίας τότε σε κοντέινερ, το δικό τους σκηνικό για να γυρίσουν τη δική τους ταινία κινουμένων σχεδίων! Ηταν το δικό τους μέσο

έκφρασης για να μιλήσουν για τις δυσκολίες της μετανάστευσης αλλά και το δικαίωμα να είσαι με την οικογένειά σου.

Η ιστορία τους ετοιμάζεται να κάνει το πρώτο της ταξίδι στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας, συμμετέχοντας στην Ευρω-

παϊκή Συνάντηση Νεανικής Οπτικο-ακουστικής Δημιουργίας - Camera Zizanio! Τη Δευτέρα 4 Δεκεμβρίου το «Τιτίβισμα» («Birdsong») θα προβληθεί στην ενότητα «Ταινίες Προσφυγόπουλων» στο Συνεδριακό Κέντρο της Αντιπεριφέρειας Ηλείας, όπου και θα σας περιμένουμε!

Παίζοντας μαθαίνω, ανακαλύπτω, ζω! , بازی می کنم ، یاد می گیرم ، پی می برم ، زندگی میکنم!

Των **ΦΕΡΕΣΤΕ** και **ΕΛΧΑΜ ΕΣΜΑΪΛΙ**

Κάθε παιδί έχει δικαίωμα στο παιχνίδι και στη χαρά. Όλα τα παιδιά του κόσμου έχουν αυτό το δικαίωμα, δυστυχώς όμως υπάρχουν αρκετοί οι οποίοι δεν το αναγνωρίζουν, δεν το εκτιμούν και δεν το σέβονται. Κάποιες οικογένειες δυσκολεύονται να εκτιμήσουν σωστά αυτό το δικαίωμα επειδή συνήθως έχουν άλλα προβλήματα να αντιμετωπίσουν.

Θεωρητικά, κάθε παιδί έχει δικαίωμα στη χαρά και στο παιχνίδι και κάθε οικογένεια πρέπει αυτό να το σέβεται, ώστε να αποφευχθούν οι μετέπειτα αρνητικές συνέπειες στην ψυχολογία των παιδιών. Και είναι εύκολο, αφού μια οικογένεια θα μπορούσε, για παράδειγμα, να πραγματοποιήσει μία επίσκεψη σε ένα πάρκο ή σε μία παιδική χαρά, κάτι το οποίο αποτελεί ευχάριστη ενασχόληση και φυσικά πρόκειται να δώσει στο παιδί μεγάλη χαρά.

Τα περισσότερα παιδιά στην ηλικία των επτά χρόνων διασκεδάζουν με το να κάνουν βόλτα με την οικογένειά τους σε πάρκα, παιδικές χαρές και εστιατόρια. Επίσης, η οικογένεια πρέπει να προστατεύει τα παιδιά από καθετί επιβλαβές και επικίνδυνο. Πολλά παιδιά συνηθίζουν να παίζουν εκτός σπιτιού και να απολαμβάνουν το περιβάλλον της γειτονιάς, αλλά αυτό δεν είναι και τόσο εύκολο για την οικογένεια αφού έχει τον φόβο μήπως το παιδί τους υποστεί κάποια μορφή προσβολή ή (σεξουαλική) εκμετάλλευση ή ακόμα και να χαθεί ή να αντιμετωπίσει άλλα προβλήματα.

Η διασκέδαση των παιδιών εξαρτάται από το φύλο τους, καθώς τα κορίτσια

παίζουν περισσότερο με τις κούκλες, πηγαίνουν επισκέψεις και παίζουν σκοινάκι, ενώ τα αγόρια ασχολούνται με το ποδόσφαιρο, τα αυτοκινητάκια και τα πλαστικά όπλα. Ωστόσο, τα παιχνίδια εξάσκησης του μυαλού συμβάλλουν στην ανάπτυξη της σκέψης και βοηθούν τη νύχτη των παιδιών.

Είναι γεγονός ότι πολλοί νέοι δεν μπορούν να υλοποιήσουν τα όνειρα και τις επιθυμίες τους. Για παράδειγμα, πολλά κορίτσια που θέλουν να παίζουν βόλεϊ ή ποδόσφαιρο δεν μπορούν να το κάνουν γιατί τους το απαγορεύουν άλλοι άνδρες. Αυτό τις δυσκολεύει πάρα πολύ και αναστέλλει τη χαρά και την επιτυχία τους σε αυτόν τον τομέα.

Παρ' όλο που όλοι σχεδόν οι άνθρωποι στον κόσμο ξέρουν ότι δεν πρέπει να περιορίζουν τα δικαιώματα των παιδιών, δεν προβαίνουν στις κατάλληλες ενέργειες και προσπάθειες με τον κίνδυνο τα παιδιά να αντιμετωπίσουν προβλήματα στο μέλλον.

ο **האם ו פרشته اسماعیلی**

هر کودک این حق را دارد که در مکانی بازی کند و برای تفریح و گردش به بیرون برود.

همه کودکان در جهان است می توانند چندین حقوق داشته باشند و مردم به حقوق کودکانشان احترام گذارند ولی برخی از خانواده ها به دلیل وجود مشکلات زیادی که در زندگی‌شان دارند نمیتوانند و این برای آنها بسیار دشوار است.

یک کودک در هر سنی نیاز به تفریح و سرگرمی دارد تا موجب افسردگی و بی حوصلگی آن نگردد و خانواده کودک باید طوری عمل کنند که حق کودک پایمال نشود. انجام هر کاری می تواند موجب شادی و خوشحالی کودک گردد. برای مثال می توانند برای اتفاق او را به پارک برد چون یک تفریح و یا سرگرمی می تواند کودک را خوشحال و در هوش آن تأثیر بگذارد.

بیشتر کودکان در سنین هفت سالگی می خواهند با خانواده شان برای تفریح به بیرون از خانه بروند مثل: شهر بازی، پارک، رستوران و غیره. همینطور خانواده کودک باید مراقب کودک هایشان باشند که آسیب جسمی به آن ها وارد نشود. بعضی از کودکان عادت دارند که همیشه بیرون از خانه مشغول بازی باشند و حال و هوای تازه ای را هم حس کنند ولی این برای خانواده اش سخت است که کودکش را تنها در بیرون بگذارد البته شاید ممکن است فریب یک مرد را بخورد و مورد آزار و اذیت قرار بگیرد و یا ممکن است راه خانه خود را گم کند، یا با یکی از دوستانش به مشکلات بدی برخورد کند.

سرگرمی از نظر جنسیت کودک فرق دارد چون وسایل بازی مختلفی وجود دارد که بعضی از آن ها مخصوص دختر و یا پسر است. بازی هایی که دختران به آن علاقه دارند: عروسک بازی، مهمان بازی، طناب بازی و غیره.

بازی هایی که پسران به آن علاقه دارند: فوتبال، ماشین بازی، تیراندازی و غیره.

بازی های فکری می تواند به توانایی ذهنی یک کودک کمک کند و کودک بتواند با ذهن خود به بازی بپردازد و انجام بدهد و این کار می تواند تأثیر بسیار زیادی در ذهن کودک بگذارد.

هر چند این موضوع طبق علاقه نوجوان همیشه درست پیش نمیروند، برای مثال در کشور ما دختران نمیتوانند از ورزش هایی که علاقه دارند به خوبی لذت ببرند چون ورزشی هم چون والیبال یا فوتبال برای دختران نوجوان جلوی چشم مرد ها ممنوع است و همین طور خانواده اجازه نمیدهند و ما دختران به سختی می توانیم فضایی را پیدا کنیم تا از این بازی ها لذت ببریم.

پس بسیاری از مردم میدانند که همه کودکان جهان حق تفریح و سرگرمی دارند و این جزیی از حقوق کودکان می باشد و مردمان باید به حقوقشان احترام بگذارند تا آینده کودکان دچار مشکلات نشود.

ازادی فردی

سارا حسینی

طبق پیمان نامه جهانی حقوق کودکان هر فردی از حقوقی بسیار بر خوردار است ولی از موضوعی که من می‌خواهم صحبت کنم در این قرار داد چیزی نوشته نشده است

موضوع حریم شخصی هر نوجوان باید به این قرار داد اضافه شود برای مثال داستانی از خودم را می‌نویسم تا بیشتر متوجه این موضوع شوید.

ما در کمپ الینکوزنگی می‌کردیم. ما ان جا کلاس نقاشی داشتیم.من و خواهرم و برادرانم به کلاس نقاشی می‌رفتیم. من نقاشی کردن را زیاد دوست نداشتم.

چندوقتی که گذشت قرار شد با ما بچه ها همراه با استادمان نمایشگاهی برگزار بشود. ما فرصت زیادی نداشتیم. در همان

روزها در کابل انفجاری شده بود. من واقعا ناراحت بودم و حوصله نقاشی کردن را نداشتم. اخبار را دنبال می‌کردم که اطلاعات بیشتری به دست بیآورم. فیلم هاوعکسی های زیادی را دیدم که شهیدان بر روی زمین افتاد بودند. خیابان ها پر از جسدبود و خون. یک عکس ذهنم را درگیر کرده بود ان هم یک پسر جوان بود که بدنش نصف شده بود و از کمر به بالاایش بر روی زمین افتاده بود. هر وقت ان عکس را می‌دیدم گریه ام می‌گرفت چون خیلی دردناک بود.

فرصتی برای نقاشی کردن نمانده بود، روز اخر بود.

ولی من هنوز به انفجاری فکر میکردم. دلم می‌خواست این صحنه را همه ببینند و درکش کنند. همان جوری که من درکش میکردم. دختر و پسر زیادی در تظاهرات برای عدالت کشته شده بودند. داشتم دنبال راه حل می‌گشتم ولی به ذهنم نمی‌رسید.

اعصابم خورد بود، ناراحت بودم نمی‌دانستم چیکار کنم تااین که خواهر کوچیکم آمد و به من گفت امروز روزه اخرهست برای نقاشی کردن و همه به غیر از من نقاشی هایشان را آماده کرده بودند.

یک دفعه تصمیم گرفتم که نقاشی کنم و ان پسر نصف تنه را بکشم. برای اولین بار بود خیلی سخت بود چون تا حالا نقاشی نکشیده بودم و رفتم کلاس شروع کردم رنگ هایی که مانده بود را جمع کرده شروع کردم به نقاشی کشیدن. خیلی سریع کشیدم چون وقتی نمانده بود.وقتی تمام شد.من دستم را زخم کردم و خون دستم را بر روی نقاشی ام کشیدم به علامت دردی چون احساس می‌کردم که من هم در کنار شهیدان هستم. نقاشی

Ατομική ελευθερία

Της **ΣΑΡΑ ΧΟΨΣΑΪΝΙ**

Σύμφωνα με τη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, όσοι είναι ανήλικοι έχουν διάφορα δικαιώματα, αλλά αυτό που επιθυμώ να θίξω νιώθω πολύ και αναστέλλει τη χαρά και την επιτυχία τους σε αυτόν τον τομέα.

Θέλω να γράψω για την ατομική ελευθερία κάθε νέου παιδιού. Ως παράδειγμα για την καλύτερη αντίληψη του θέματος, θα χρησιμοποιήσω μία προσωπική μου ιστορία.

Μέχρι πριν από λίγους μήνες διαμείναμε στον καταυλισμό προσφύγων του Ελληνικού, όπου παρακολουθούσαμε, μεταξύ άλλων δραστηριοτήτων, και μαθήματα ζωγραφικής. Σε εμένα προσωπικά δεν άρεσε και πολύ η ζωγραφική, παρ' όλα αυτά με την αδελφή και τον αδελφό μου παρακολουθούσαμε τα μαθήματα. Μετά από λίγο καιρό προγραμματίστηκε μία έκθεση των έργων που θα δημιουργούσαμε. Ήταν γεγονός ότι δεν υπήρχε και τόσο μεγάλη διάθεση εκ μέρους μου, δεδομένου ότι εκείνη την περίοδο μαθαίναμε για πολλές εκρήξεις στην Καμπούλ και βλέπαμε στις ειδήσεις εικόνες από τους δρόμους της πόλης, γεμάτες σορούς ανθρώπων και αίματα. Ανάμεσα σε αυτές τις εικόνες, μία τράβηξε ιδιαίτερα την προσοχή μου. Ήταν η φωτογραφία ενός νέου, του οποίου το σώμα είχε κυριολεκτικά κοπεί στα δύο. Κάθε φορά η θέα αυτής της εικόνας μου προκαλούσε κλάμα πόνου και δυστυχίας.

Δεν υπήρχε άλλος χρόνος για την έκθεση και ο νους μου δεν μπορούσε να ξεφύγει από την έκρηξη που στοίχιζε τη ζωή σ' αυτόν τον νέο.

Επιθυμούσα αυτή η σκηνή να προβληθεί σε όλους, ώστε να αντιληφθούν την έκταση του δράματος και του πόνου, όπως ακριβώς τα αισθανόμουν και να αντιληφθούν ολοι ότι στην πόλη μου είχαν σκοτωθεί τόσα κορίτσια και αγόρια σε διαδηλώσεις υπέρ της δικαιοσύνης και της ελευθερίας. Εν μέσω αυτών των συγκεκριμέ-

Σκίτσο της Σαρά Χοσσαινί

νων σκέψεων, η αδελφή μου με ειδοποίησε πως είχε φτάσει η τελευταία μέρα παράδοσης των έργων της έκθεσης και ότι όλοι, εκτός από εμένα, είχαν ολοκληρώσει τα έργα τους.

Τότε ξαφνικά αποφάσισα να ζωγραφίσω εκείνο το παλικάρι με το μισό σώμα εκτεθειμένο στο έδαφος. Μου ήταν πάρα πολύ δύσκολο, αλλά το επιχείρησα. Πήγα στην τάξη μας, συγκέντρωσα τα χρώματα που ήθελα και ξεκίνησα. Θέωρω ότι πολύ γρήγορα ολοκλήρωσα τον πίνακα. Απ' ό,τι φαίνεται, τόσο εγώ, και η καταλάβω ότι ο κόσμος στον καταυλισμό δεν είδε με θετικό βλέμμα το έργο μου. Προσωπικά δεν κατηγορού κανέναν. Ο πατέρας μου έλεγε πάντα ότι δεν έχει σημασία πώς σε αντιμετωπίζουν ή σκέπτονται οι άλλοι για να είσαι, αλλά εσύ στην ουσία τι άνθρωπος είσαι. Ελεγε «να πράττετε όπως αντιλαμβάνεστε το σωστό». Αυτή του η φράση έχει χαρακτήρι στην ψυχή μου.

Παρέδωσα τον πίνακά μου στους υπεύθυνους ώστε να τον τοποθετήσουν την άλλη μέρα στην έκθεση. Εφτασε τελικά η

ημέρα των εγκαινίων της έκθεσης... Καμεραμάν, δημοσιογράφοι και σχολιαστές ήταν εκεί. Ενώ δεν πίστευα ότι θα άρεσε ο πίνακάς μου, παρατήρησα ότι υπήρχε έντονο ενδιαφέρον πολλών επισκεπτών.

Στέκονταν με πολλά ερωτήματα μπροστά στον πίνακά μου. Παράλληλα τους εξηγούσα πως ο πίνακας αυτός δεν ήταν παρά η απεικόνιση μιας πραγματικότητας στην πόλη της Καμπούλ. Φωτογράφισαν πολλοί τον πίνακα, αλλά και εμένα. Η ημέρα των εγκαινίων της έκθεσης ήταν πολύ ωραία.

Μετά από λίγες μέρες, ο υπεύθυνος του καταυλισμού μάς έδειξε μια εφημερίδα όπου υπήρχαν φωτογραφίες όλων μας. Τα παιδιά της ομάδας ζωγραφικής, οι δάσκαλοι, εγώ και τα αδέρφια μου. Υπήρχαν ομαδικές φωτογραφίες, αλλά και μία ξεχωριστή δική μου καθώς, όπως μας περιέγραψε ο υπεύθυνος, είχε προκύψει και τηλεοπτική συζήτηση για τα έργα μας, αλλά και για τον δικό μου πίνακα ξεχωριστά.

Μετά από περίπου τέσσερις μήνες, διαπίστωσα ότι κάποιοι είχαν δημιουργήσει μέσω photoshop μία κοινή φωτογραφία μου με έναν άλλον νεαρό και την είχαν εκθέσει στο Facebook, απ' όπου και την είχαν μοιράσει παντού.

Η κίνηση αυτή μου προκάλεσε μεγάλη θλίψη, αλλά και θυμό. Δεν ήθελα να πιστέψω πως κυκλοφορούν ανάμεσα μας τέτοιοι άνθρωποι. Χωρίς να ντρέπονται πράττουν τόση ασχήμια.

Παρά το γεγονός ότι ενημέρωσα τους υπεύθυνους, μετά από λίγες μέρες και πάλι η ίδια επεξεργασμένη με photoshop φωτογραφία εμφανίστηκε στο Facebook, με εμένα, τις αδερφές μου και ένα αγόρι.

Κανείς δεν με ρώτησε για να ανεβάσει τη φωτογραφία μου στο Facebook. Κανείς δεν με ρώτησε για να πάρει αυτή τη φωτογραφία και με photoshop να δημιουργήσει μια άλλη ψευδή, που με προσβάλλει. Κανείς δεν σεβάστηκε τα δικαιώματά μου, που υποτίθεται είναι προστατευμένα.

20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ - ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ - ΚΑΜΠΑΝΙΑ 2017

«Σωπαίνω, ψιθυρίζω, μιλάω, φωνάζω. Έχω τον λόγο μου!»

Ακόμη έναν Νοέμβριο είμαστε εδώ για να υπενθυμίσουμε σε όλους μας τα δικαιώματα των παιδιών μέσα από την καμπάνια που διοργανώνεται με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα των Δικαιωμάτων του Παιδιού.

Φέτος η καμπάνια εστιάζει στο δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης και τα παιδιά «έχουν τον λόγο τους!», έναν λόγο που μπορεί να εκφραστεί με διάφορους τρόπους: χαμηλόφωνα ή δυνατά, με ψιθυρο ή ακόμη και μέσα από τη σιωπή.

Το σύνθημά μας, λοιπόν, είναι: «Σωπαίνω, ψιθυρίζω, μιλάω, φωνάζω. Έχω τον λόγο μου!»

Έχει δικαίωμα ένα παιδί να χορεύει; Να τραγουδάει; Να εκφράζεται με το σώμα του; Να εκφράζεται ζωγραφίζοντας; Γράφοντας; Μιλώντας; Έχει δικαίωμα να εκφράζει ελεύθερα τη γνώμη του; Να συμμετέχει στις αποφάσεις που το αφορούν;

Έχει δικαίωμα να ακούνε οι ενήλικοι τη γνώμη του, να τη σεβονται, να τη λαμβάνουν υπόψη ισότιμα;

Όταν συζητάμε για τα δικαιώματα των Παιδιών συνήθως αναφερόμαστε στα δικαιώματα που συνδέονται με τη ζωή, την

οικογένεια, την υγεία, την εκπαίδευση, την προστασία, τις διακρίσεις, αφήνοντας σε δεύτερη μοίρα τα δικαιώματα στην ελευ-

θερία της έκφρασης και της γνώμης, στην ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας, στην ελευθερία τού να διαλέγουν τους φίλους τους, να συμμετέχουν και να συγκεντρώνονται σε ομάδες, το δικαίωμα του σεβασμού στην ιδιαιτερότητα ζωής, το δικαίωμα στην πρόσβαση στην πληροφορία.

Συχνά στην καθημερινότητά μας, αντί να ενθαρρύνουμε, ουσιαστικά περιορίζουμε ή αποτρέπουμε την ελεύθερη έκφραση των παιδιών. Με πράξεις και παραλείψεις τα εμποδίζουμε να εκφραστούν και να παρουσιάσουν την άποψή τους. Κι αν τους δώσουμε τον χώρο, τη δυνατότητα να την εκφράσουν, δεν την αφουγκραζόμαστε, δεν τη λαμβάνουμε υπόψη μας με όρους ισότητας. Ισως γιατί θεωρούμε ότι τα παιδιά δεν είναι ακόμα αυτόνομες προσωπικότητες και η γνώμη τους δεν έχει βαρύτητα ή, ακόμη χειρότερα, δεν μπορούν να έχουν γνώμη γιατί «είναι παιδιά και δεν ξέρουν». Περιορίζοντας στην πράξη την άσκηση των δικαιωμάτων τους, τα εμποδίζουμε να τα γνωρίσουν και να τα κατανοήσουν.

Τα παιδιά διαμορφώνονται ως πολίτες μέσα

από τις πρακτικές του περιβάλλοντος στο οποίο μεγαλώνουν, τις πρακτικές της οικογένειας, του σχολείου, της κοινότητας. Αν το περιβάλλον των ενηλίκων, αντί να ενθαρρύνει την έκφραση της γνώμης τους, στερεί από τα παιδιά ή περιορίζει το δικαίωμά τους αυτό, πώς θα εξελιχθούν σε πολίτες που ενημερώνονται, διαμορφώνουν απόψεις, τις διατυπώνουν και διεκδικούν με επιχειρήματα αλλαγές, είτε σε τοπικό επίπεδο είτε σε παγκόσμιο; Αν οι ενήλικοι δεν ακούνε και δεν λαμβάνουν υπόψη τους τις απόψεις των παιδιών, πώς εκείνα θα γίνουν πολίτες που σεβονται τα δικαιώματα, την έκφραση και τη γνώμη των άλλων;

Τα παιδιά που ενθαρρύνονται να εκφράσουν τις σκέψεις τους και η γνώμη τους γίνεται σεβαστή, αποκτούν τις βάσεις για να εξελιχθούν σε ενήλικους που θα έχουν την ικανότητα να κατανοήσουν σε βάθος τα δικαιώματα του ανθρώπου και την έννοια της δημοκρατίας, θα μπορούν να οραματιστούν, να τολμήσουν, να δημιουργήσουν και να διακινήσουν νέες ιδέες και απόψεις.

Στο Δίκτυο για τα Δικαιώματα του Παιδιού τα παιδιά «έχουν το λόγο τους!», έναν λόγο που αφουγκραζόμαστε. Οι δράσεις του Δικτύου διευκολύνουν την ενεργοποίηση της κριτικής σκέψης και αποτελούν το μέσο για να εκφραστούν τα παιδιά όπως τα ίδια θέλουν: χαμηλόφωνα ή δυνατά, ακόμη και μέσα από τη σιωπή τους...

Δίκτυο
για τα δικαιώματα του παιδιού

Αλκαμένους 118 | Επαύλειο Αρπίνος
diktio1@gmail.com | www.dktio.gr | Τηλ. 210 8846990

Παγκόσμια Ημέρα Δικαιωμάτων του Παιδιού

Σωπαίνω, ψιθυρίζω, μιλάω, φωνάζω. Έχω τον λόγο μου!

20
Νοεμβρίου
2017

Σκίτσο του Μπιλάλ Ταρίκ Τζαβίντ

20 Νοεμβρίου - اليوم العالمي لحقوق الطفل - حملة 2017
«اصمت ، اصرخ ، لي قولي!»

Νοεμβρίου 2017
 «اصمت ، اصرخ ، لي قولي!»
 لهل هناك الحق للطفل في الرقص؟ ان يعبر بحجسه؟ ان يعبر راسما؟ متكلما؟ هل له الحق ان يعبر بحرية عن رأيه؟ ان يشارك في القرارات التي تخصه؟ هل له الحق ان يسمع البالغين رأيه وأن يحترمهم؟ وان يأخذوه بعين الاعتبار بمساواة؟

عندما نناقش عن حقوق الطفل ، عادة نذكر الحقوق التي لها علاقة بالحياة ،بالأسرة ،بالصحة ، بالتعليم ، بالحماية ،بالتفرقة ، جاعلين في درجة ثانية الحقوق في حرية التعبير والرأي، الحرية في التفكير ، الضمير والدين ، الحرية في ان يختاروا أصدقاءهم، ان يشاركون ويجمعون في مجموعات، الحق في احترام حياتهم الشخصية، الحق في الوصول إلى المعلومات.

عادة في حياتنا اليومية ، عوضا أن نشجع ، عمليا نحدد نضع حدود او نوقف التعبير الحر للأطفال بأعمال أو سهر منا تعرقل ان يعبروا أو يظهرنا رأيهم. وإذا اعطيناهم المكان ، القدرة أن يعبروا ، أن نستمتع إليهم ،ولا نعطيه الأهمية فقط وفق شروط. ربما لاننا نعتبر ان الأطفال ليسوا شخصيات مستقلة بعد و رأيهم ليس له وزن،أو الأسوأ من ذلك بأنهم لا يستطيعون ان يكون لهم رأي «انهم اطفال ولا يعرفون». مقيدون عمليا ممارسة حقوقهم ،منع ان يتعرفوا عليها ويفهمونها.

الأطفال يتشكلون مواطنين من خلال أعمال المحيط الذين ينمون فيه، من أعمال الأسرة ، المدرسة ، والمجتمع. اذا كان محيط البالغين ، عوضا من ان يشجع التعبير عن رأيهم ،يحرم الأطفال او يضع حدود لحقهم هذا ،كيف سينتظرون الي مواطنين يصلون إلى المعلومات ويتعلمون ، يكونوا آراء ويطالبون من خلال حجج تغييرات ، على المستوى المحلي أو العالمي؟ اذا لا يسمع البالغون ولا يأخذوا بعين الاعتبار آراء الأطفال، كيف سيصبح هؤلاء مواطنون يحترمون الحقوق ، التعبير ورأي الآخرين ؟

الأطفال الذين يشجعون على التعبير عن أفكارهم ورأيهم يصبح محل احترام ، يكسبون القواعد لكي يتطوروا إلى بالغين ،الذين سيكون لهم القدرة أن يستوعبوا بعمق حقوق الإنسان ومعنى الوسيلة التي من خلالها يستطيع الأطفال أن يتصورون المستقبل، أن يتخبرون ، أن يخلقون وان يوزعوا أفكار جديدة وآراء.

في شبكة حقوق الطفل، الأطفال «لهم قولهم!» ، قول نستمتع إليه . إن نشاطات الشبكة تسهل تفعيل الفكر النقدي وتكون الوسيلة التي من خلالها يستطيع الأطفال أن يعبروا كما يريدون هم أنفسهم : بصوت منخفض أو عالي ، وحتى من خلال الصمت والتعبير الحر للأطفال.

نہیں دیتے۔ ہم کیوں ایسے ظاہر کرتے ہیں کہ بچے ابھی تیار نہیں ہیں اپنی رائے دینے کے لیے جو کہ ثابت قدم ہو یا ابھی یہ اس قابل نہیں ہیں کیونکہ یہ کچھ نہیں جانتے، ابھی چھوٹے بچے ہیں، ہمیں ان کے حقوق کو محدود نہ کرنے کیلئے جدوجہد کرنی ہوگی۔ ہم ان کو جانتے اور سوچنے سمجھنے سے روک رہے ہیں۔ بچے جب بڑے ہوتے ہیں، تو وہ سیکھتے ہیں جس ماحول میں وہ نشوونما پاتے ہیں۔ جیسے کہ خاندان میں، سکول میں، کمیونٹی میں۔ اگر بڑے بچوں کو اپنی اظہار رائے کی آزادی نہ دیں تو بچے کیسے سیکھیں گے اور کیسے آگے بڑھیں گے اور اپنا حق لیں گے۔ وہ کیسے شامل ہوں گے جہاں سے انہیں معلومات میں اضافہ ہو۔ اور خیالات میں اضافہ ہو۔ اور وہ اپنے خیالات ایک دوسرے سے تبدیل کریں گے اور آگے بڑھیں گے۔ اگر بڑے ان کی بات نہ سنیں اور ان کی سوچ پر توجہ نہ دیں تو پھر وہ کیسے اچھے انسان بنے گے اور ایک دوسرے کے حقوق کی عزت کریں گے۔ جن بچوں کو ہم بولنے یا ان کی اظہار رائے اور ان کے حقوق کی آزادی دیتے ہیں۔ وہ زندگی میں ایک اچھے انسان بنتے ہیں۔ اور ایک اچھی سوچ کے حامل ہوتے ہیں۔ وہ بچے دوسرے لوگوں یا بڑوں کے حقوق کا خیال رکھتے ہیں۔ ان کا احترام کرتے ہیں۔ اس طرح جمہوریت عمل میں آتی ہے۔ اور وہ بی مستقبل کا سوچتے ہیں۔ اور اچھے خیالات اور اچھی سوچ رکھتے ہیں۔ بچوں کے حقوق کے نیٹ ورک میں بچے " ایک وجہ ان کی ہے " جو وجہ ہم سن رہے ہیں۔ یہ نیٹ ورک کوشش کر رہا ہے کہ آسانی پیدا کر سکے ان کی آزادی سے سوچنے کی جو وہ چاہتے ہیں۔ اور اظہار کر سکیں جیسے وہ چاہیں۔

20 نومبر بچوں کے حقوق کا عالمی دن بچوں کے لیے رہی 2017
"خاموشی، سرگوشیاں، بولنا، شور کرنا، میرے پاس وجہ ہے"

کہ اس نومبر کو بھی ہم یہاں ہیں ، ہم آپ کو یاد کروائیں گے بچوں کے حقوق کیلئے یونیورسل ڈے بچوں کے حقوق کا دن ہے۔ اس دفعہ یہ ریلی بچوں کی آزادی کے حق کا اظہار کرے گی " ان کے پاس وجہ ہے ایک وجہ ان کی یہ بھی ہو سکتی ہے۔ جو مختلف طریقوں سے ہے ، آہستہ بولنا، زور سے سرگوشیاں کرنا، یا ابھی بھی خاموشی کے اندر۔ تو ہمارا نعرہ ہے: " خاموشی ، سرگوشیاں ، بولنا ، شور کرنا ، میرے پاس وجہ ہے " کیا بچے کو ناچنے کا حق ہے؟ گانا گانے کا؟ اس کے جسم کے اظہار کا؟ پینٹنگ کے اظہار کا؟ لکھانی کا؟ اور حق حاصل ہے آزادی سے اپنی اظہار رائے کا ؛ فیصلوں میں حصہ لینے کے لئے تشویش ہے۔

کم عمر بچوں کا حق ہے کہ بڑے ان کا مشورہ سنیں ، اور ان کا احترام کریں ، اور اسی طرح غور کریں ؛ جب بات ہوتی ہے۔ بچوں کے حقوق کی تو عام طور پر ہم حوالہ دیتے ہیں حقوق کا جو زندگی سے منسلک ہیں، فیملی کی صحت کی تعلیم کی تحفظات کی تو اس کی سوچ اور مشورے کو چھوڑ کر ہم دوسرے حقوق کی، سوچنے کی آزادی ، مزہ کے ساتھ جڑنا اور اپنے دوستوں کو چنے کی آزادی ، ٹیموں میں حصہ لے کر توجہ حاصل کرنے کی، اپنی ذاتی زندگی میں عزت حاصل کرنے کا حق ہے۔

بہت مومبر روز جہانی حقوق کودکان کمپین دوہزارو ہفده
"سکوت می کنیم ، زمزمه می کنم ، حرف میزنم ، داد میزنم ، این حق من است"

برای یک بار دیگر ماه نوامبر اینجا هستیم ، دوباره به یاد بیاوریم حقوق کودکان را در کمپین هایی که انجام به فعالیت میکنند با این پیش زمینه در روز جهانی حقوق کودکان. امسال کمپین تمرکز بر حق آزادی بیان دارد و بچهها این حق را دارند ، حرفی که می توان به روشی دیگر بیان کرد با صدای کم یا بلند ، با زمزمه یا حتی با سکوت . پس رمز ما این است :

سکوت میکنم، زمزمه می کنم ، حرف میزنم ،داد میزنم ، این حق را دارم آیا بچه ای این حق را دارد برقصد؟ آواز بخواند؟ با بندش چیزی را بیان کند؟ با نقاشی کردن چیزی را بیان کند؟ با نوشتن؟ با حرف زدن؟ آیا میتواند به آزادی نظرش را بگوید؟ در تصمیم هایی که به او مربوط میشوند مشارکت کند؟ این حق را دارد بزرگترها نظرهایش را گوش بدهند ، به او احترام بگذارند ، و در جاهای مناسب استفاده کنند؟

وقتی راجع به حقوق کودکان صحبت می کنیم ، معمولاً فکر می کنیم راجع به حقوق زندگی صحبت می کنیم ، خانواده ، سلامتی و بهداشت ، آموزش ، حمایت ، تمایز ، و قسمت دوم حقوق کودکان را کنار می گذریم مثل آزادی بیان و نظر ، آزادی تفکر ، آگاهی و درک نسبت به دین ، در آزادی کامل دوستانشان را انتخاب کنند ، در گروهها متفاوت شرکت کنند ، مورد احترام قرار گرفتن در زندگی شخصی ، و حق داشتن اطلاعات.

دائم در روز مرگی هایمان به جای اینکه تشویق کنیم بی حواس کودکانمان را محدود می کنیم در طرز آزادی بیان یا حضور کم پیش کودکان مان مانع این می شویم که نظرات و فکرها را برای ما بیان کنند ، که اگر به آنها نیز وقت بدهیم بتوانند بین کنند باز گوش به آنها نمیدهیم ، و نظرهایشان را با نظرهای خودمان برابر میدانیم ، شاید به این دلیل میگوئیم بچهها هنوز مستقل نیستند و نظرهایشان جذاب نیست ، یا حتی بد تر ، نمیتوانند نظری داشته باشند چون "هنوز بچه هستند"

در محدوده ایی قرار میگیرند تا نتوانند حقوقشان را تمرین کنند، مانع می شویم که حقوقشان را شناسند و درک نکنند. بچهها در محیطی که بزرگ میشوند به عنوان یک شهروند شکل میگیرند در مسائل خانوادگی ، مدرسه ، در اجتماع ، خود بچهها و با محدود بودن حقوقشان ، چطور به عنوان یک شهروند تکامل پیدا کنند به افکارشان شکل و فرم بدهند ، وارد بازار کار شوند یا در محیط اطراف خویش یا در سطح جهانی ؟ اگر بزرگترها توجهی به افکار و نظرهای بچهها نداشته باشند ، چطور بچهها به عنوان شهروند به حقوقشان احترام بگذارند ، به بیان و نظری دیگران؟

بچهها که تشویق میشوند به اینکه نظرانشان و افکارشان را بیان کنند برایشان مورد احترام است ، به این ترتیب فرم تکامل یافته ای پیدا می کنند به امسال بزرگسالان به این ترتیب رضایت مندانه حقوق دیگر افراد را نیز درک می کنند به معنی واقعی دموکراسی ، این طور می توانند به آینده چشم انداز داشته باشند ، جرأت داشته باشند ، به وجود بیابورند و ایدهها و افکار جدیدشان را به واقعیت تبدیل کنند . در شبکه برای حقوق کودکان بچهها " این حق را دارند!" یک دلیل که با دقت گوش میدهم فعالیت هایی است که شبکه انجام میدهند بدون اینکه بخواد کسی را قضاوت کند اجازه میدهد به بچهها افکارشان را هر طور که میخواهند بیان کنند: با صدای کم یا بلند، حتی زمانی که از میان سکوتشان آزادی کودکان را بیان کنند .